III 885

LEGATORIE
CONFECTIUNI DE REGISTRE
F. KNOLL & FIU
IAȘI, STR. CUZA VODA 42

Proprietatea Bibliotecii
Universității Iași
III-885

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MIRCEA STREINUL

ITINERAR CU ANEXE IN VIS

CARTEA PĂMÂNTULUI

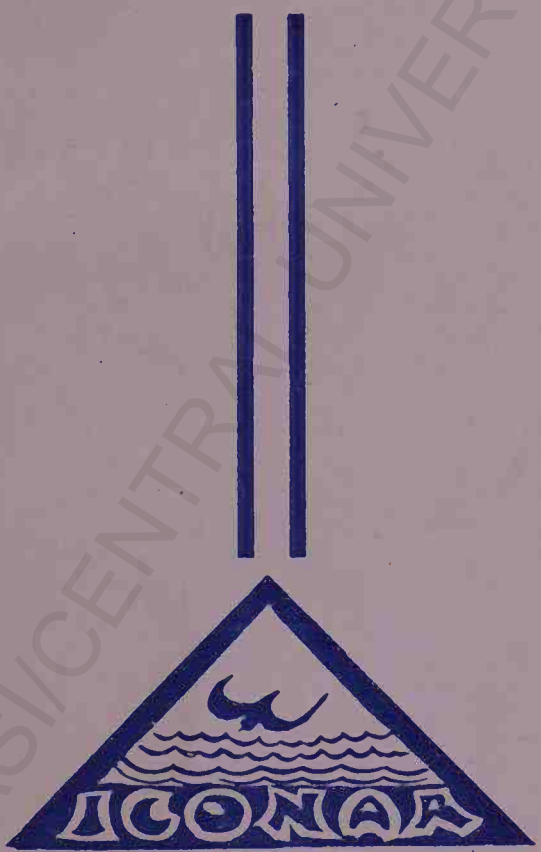

IULIAN VESPER
CERNĂUȚI
1934

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Proprietatea Bibliotecii
Universității Iași
III- 885

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MIRCEA STREINUL

ITINERAR CU ANEXE IN VIS

702477
B.C.U. IASI

IULIAN VESPER
CERNĂUȚI

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

20 FEB. 1935
Biblioteca Universității Iași
Ale 6048

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ITINERAR CU ANEXE IN VIS

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TEXT * APOCRIF * DE * AUTOBIOGRAFIE

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Biblioteca Universitară Iași

Ape-albastre curg în casă:
prințul tânăr mai viscază.
Albă, trece peste-amiază
plictiseala și se lasă
fără azi și fără ieri
peste turnuri cu tăceri.

Oștenii trec prin coridoare
și pașii lor de umbră nu răsună
pe piatra neagră, fără soare.

Pe ziduri, unde altădată
creșteau în aur flerării de lună,
s'a strâns doar iedera uscată.

Țara asta n'are nici morminte:
morții sunt mereu'n vacanță
și își plimbă cu prestanță
inutilele-oseminte.

În parc mai cresc melancolii:
pe-aici trec ploile cu somn,
dar ochii tânărului domn
au'n ei doar stele cenușii.

Ogarii văd păduri în zare:
le vine abur cald de sânge'n nări —
și nu se mișcă: toate's depărtări,
cum simte sigur fiecare.

Pela porți cu argintane steme,
cresc din umbră șerpii cu blesteme.
Serile când intră'n chemenate,
moartea vine, însă'n uși nu bate.

BCU IASI DIGITAL UNIVERSITY LIBRARY

În suflet prinţul are arme de azur înalt,
dar visul stăruie în el;
un simplu gest îi pare salt —
şi prinţul se priveşte'n scut, scâncindu-se mişel.

Lumina multă, strânsă în oglinzi de-amiază,
ploi de aur mai filcază;
gherghine mici de bucurie
niciodată'n ţara asta n'o să fie.

* * *

Poetule, ce-ai scris aicea, zodiere,
poate totul nu-i decât părere:
visul, armele şi însaşi moartea, care
ne face semn să trecem dincolo de zare.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

VERSURI

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Luna miroase-a trandafir de Mai,
pe care l-ai
tăiat din inima mea
să-l ții lângă oricare stea.

Sângele, ce frumos văzut
prin pulberea aurie a unui amurg,
peste care, roșii, curg
semnele timpului rău și slut.

Orașul își înalță rar
sufletul până la minutar
de moarte. Vorbește
mereu și numai mahalagește.

Dar târgul e-al meu, în mine,
cu fabrici și cârciume 'n cari
dansează morții fără lăutari
și nimeni nu vine.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

REVERS

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Când plouă, mă gândesc la alte continente.

Păduri imense, tropicale, desfășoară azi
miracol verde 'n care șerpuiesc atât de lente
fluvii de amiazi...

Itinerarul mi-l schițez pe hartă:
cu Magellan aș trece Gibraltarul,
di Gamma m'ar tenta cu drumul net trasat de soartă
și poate-aș plânge când în depărtări se pierde farul.

Apus halucinant spre-Americi m'ar chema în zare,
ce țări de foc, superbe, Tahiti alb de soare;
văsduh incandescent m'ar disolva în reverii
și-aș tremura de voluptatea mării viorii.

Când seara de catarg va prinde fluturi de lumină,
voiu fredona la proră „Liebe war
es nie" cu camarazii, și mireasma oceanină
ne-ar turmenta mai mult ca vinul din pahar.

Odată, voiu dori o ramură de soare,
voiu vrea spre-amurg să mă 'ntorc dinnou, dar nu se
va mai'nvoi cărarea'n care îs apuse
stelele și colbul de-aur curs în mare —
și-atunci voiu rupe depe cer
un trandafir de sânge și-un nufăr de răcoare,
crescut pe ape mari de nostalgii și ger.

Când vor țipa navigatorii de multă bucurie,
zărind la orizont, prin pâcla alburie,
pământul ridicat din apele perfide, —
exasperat de-a lor chemare, cu calm îmi voiu ucide
viața și-oiu pășì trudit în veșnicie.

Omul din oglindă îmi spune:

Alfa acestei spuneri n'a fost polarul ger
cu aurore diferite, ci montane ape
ce se mai cheamă vii; trei stropi pe pleoape —
și, iată, bâta țiʼe bună (câte ocale de fier?) *).

Munții se bat, ca berbecii, în capete pluricorne
(știi, brazii); la podul de aur —
sau dincolo de plaurul cu albăstrimi

*) Exerciții preliminare: *Bruma lunei, sub cețe viorii, | în transcendere, paloare de rigă | cruciad în a nopții ferigă | împletea cu lichenii alburii.*

Argint brumat visează baciul stelelor | (zlătar, aurise-albastru svon un lucefar); | cerești mici în joacă terne-adâncuri sar | (atuncea stelele cad spre teama lumilor).

Crai-nou, incandescent isvor clarin; | în apa lui, Fecioara nopților se scaldă | (mireană apă, bună, lecuitoare, caldă). | Cuminți la sud în cruce stele vin.

Sunt triști în noaptea asta gemenii; | pe drumul robilor toiag de sfinți isbește | (un drum ce calea laptelui se mai numește), | iar Capricornii sar pe muchea cremenii.

Prichiciul lumii: străduit de Necuratul. | Încercuiri plutesc asupra lui ca un | vârtej de clopote; vezi? — semnu-i bun.

Înșelătorul obrăzar de om bogat!

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de inimă bătută în aur a vis de stea,
balauri — cu solzi de smarald
și cu sânge de ger în loc să fie cald —
te-așteaptă și botul lor cu fum parcă horn e.

Tu lasă-i naibei!
Dacă vor, coconii aibă-i...
Ci tovarăș să-ți fie Păcală; el ți-a număra
toți sâmburii cerului (harbuz albastru foarte!):
stea cu stea —
și-ți va spune'nvățături mai bune ca'n orice carte.

Ostroave otrăvite și pajere hulpave
în cale-ți vor fi. Cu viclenie,
treci înainte, și mintea să-ți fie
la fata de 'mpărat, mă! — nu la țigănci firave.

La urmă, sfârșitul cu toamne ți-a veni.
Să nu plângi, fârtate, că trebuie să mori.
Alege-ți o pajiște, departe de-orice-o fi,
ca, nemărturit, să-ți vină 'nainte îngeri cu flori.

Reiau:

Afară-i lună cu pâclă pe câmp, sub oraș;
pe cer, Van Gogh a schițat cu cretă
ospiciul de-alienați; sub lună sunt laș
ca un hoț, — și-ascund adânc în suflet durerea concretă

Noaptea disolvă copacii în ceaţă de lapte;
burlanul îşi scutură roua, ca un câne ploaia.
Mâne trebuie să mă scol la şapte
(de fapt, azi; dar e tot aia!).

A trecut minutarul de unu'; şi, totuşi, mai sunt aici.

Se pare că stelele's prea mici.
Această de cuvinte grădină,
care'mpleteşte'n rădăcină
numai a sa lumină,
sfieşte somnul; totuşi, îl îmbie
de toate să-i fie.

Nu prea am tutun
şi versul, mai departe, mi-i cam greu să-ţi spun.

Aş vrea să nu fi citit nici o carte, să nu ştiu
nici o literă. Oare ambiţiile nu sfârşesc, egalitar, în sicriu?
Viaţa până la fund
(cum pătrunde apa în prund)
s'o iubesc, ibovnic drag să-i fiu —
sub cer de azur, dar şi sub cenuşiu.

Salutare, poem —
versul nu mă lasă să gem.

SPUNERI DE MOARTE
PE ÎNȚELES POEZIE

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUVÂNT PENTRU CELELALTE

Când cade o stea, se spune că moare cineva.

Steaua nordului, mezină,
albastre pâlpâiri desghioacă din alună
(ştiţi din poveste pe fata de'mpărat, cea bună?)
drumul robilor — deplină
revărsare — prund geral adună,
făclierii nunţii să aibă lumină
(seara asta nu-i seară de lună).

Alte stele
sunt cu inele;
şi se'ncercuie unele
cum îs cununele.

Cine vrea îngenunchieri,
să-i întrebe pe zodieri
(dar un băietan le-a căutat
şi oamenii l-au găsit sub nuferi înnecat;
numai unul a găsit o stea —
şi a înebunit, deoarece o avea).

O lucire a căzut.
In care mănăstire-a'nceput
atât de grabnică pregătire pentru drum?
drumeţul va fi tânăr şi bun mergător?
va ştie calea prin al apelor fum
şi s'ajungă'n cetate'nainte de'nchiderea porţilor?

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CLAVIR, GRIEG

Peisajul, care strânse varul lunci'n plante,
c'n crugul lumii — fără stat ; acuma are
tăcere sobră de biserici protestante
în fiordul, unde brazi se sinucid în mare.

Aici Anitra dănțuise-odinioară
în fața morții *) ;
fire-ar, măi, să fie ! pentru'ntâia oară
trei stropi de sânge-mi înfloriră pe năframă.

*) moartea, ce sinistră damă

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TRANS

Tic=tacul ceasului loveşte timpul, care
nu vrea să curgă... par'c'a stat... sunt sigur... jur că
în sânge s'a împiedicat ca ploaia'n soare —
şi=amurgul groaznic febra'n termometru=mi urcă.

Frumosul morţii privilegiu de a=mi acorda
o splendidă'n amarul ei, superbă agonie,
mă face s'o iubesc — şi umbra nopţii mă îmbie
să=i spun o oră mai devreme=isbăvitorul *da*.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ANTICIPARE

Nourii sunt galbeni, par'că
luna timpurie=ar fi strivit
cărăbuşi de aur peste nesfârşit,
iar în trenuri seara'ncarcă
saci de soare şi de=azur, să fie
noaptea numai apă cenuşie.

Nu e nici o frunză în oraş.
Piatră; par'c'ar fi din mine.
Nu se ştie dacă vine
cerul astă noapte; poate l=aş
ţine pân'ar sta tăcere; numai
asta. Timpul potrivit acuma=i.

In umbră simt cum dai genunchii, goi,
acestei ape calde, care=i seara.
Amurgul scuipă stele'n geamuri; iar a
sunat un clopot disperării'n noi.

L=asculţi; l=ascult.

Vuieşte lung, încet şi bun, şi nu=l
mai ştie nimeni; e destul
că stă demult.

Ingenunchiez. Picioarele=ţi cuprind:
ce amforă de nobil lut, elină.
Eternităţi din noi surprind
cum plâng albastre în lumină.

NETEMERE

Priveşte nouri; sunt ca sunete foarte frumoase.
In lanuri, cântec spus de alţii se-aşterne de drum;—
al nostru va ţâşni, în veacuri, odată, precum
lacteea cale'n constelaţii verzui şi pâcloase.

Atunci? Cuvântul „moarte" oare dece întristează,
când plante'n rădăcini şi-aşteaptă bogata lor hrană
şi piatra nou cristal? Fii tare: viaţa-i vicleană
şi'n tine, ca'n copaci şi stele, ne'nfrântă veghiază.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Unii, ai visului, dau semn
de ştiinţă mai multă a morţii;
urcarea stelară, în case de lemn,
le-arată faţa cealaltă a porţii.

Şi ei nu se miră: dela bun rămas
ştiau acuma trecerea'n mineral
şi'n plantă cu luciul gras.
Deaceea, omule, primeşte vesel salutul seral.

Priveşte copacii: înnălţarea lor
şi căderea sub trăsnet, timp sau topor.

Doamne, puterea dă-mi ca neclintit
ca un copac s'aştept moartea'ntr'un asfinţit.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DELIR

Noaptea s'a oprit în turlă;
oameni mor atâţia'ntr'un minut;
câinii văd ceva şi urlă;
târgul râde strâmb, stupid şi slut.

Sunt păduri şi câmpuri undeva, departe;
în târg e-asfalt, mizerie şi boală; —
sub mine hohoteşte piatra goală.

Nici măcar o stea nu cade-aici a moarte.

Vântul cald aleargă peste case,
sub ferestre, mut, se-opreşte, —
târgu'n mine putrezeşte,
unde ceru-odată fluturase.

Uşa'n suflet larg deschid atunci,
dimineţi s'alunece'n aceste lunci.

BCU IASI/CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

POVESTE

Domniță, te-a adus o seară, una.
Pâcla translucida o stea ; ba nu, mai multe !
Bura multiplă iriza, în fază ultimă, luna ;
din septentrion, ursuz, un brad voia să te asculte.

Și ai venit aici, în adecvat decor,
Își are crugul socoteala lui, dar nu uita,
prea repede și minunată stea,
spre crucea sudului în drum, că prea puține vor
fi privirile, cari stată locului te-ar vrea.

E-acum spre zori ; o seară... una...
Domniță, plânsă stea...
Peste-un ceas azurul te va aștepta
în alte locuri. Așteaptă, luna
valuri ultime va revărsa.

Voiu veni înnotând printre ace de ger.
Îmi vei arăta cu luminiță din arginturi drumul.
Când pâcla va înflori
și deplin își va risipi
prin ape fumul,
voiu fi al tău, de nicăieri, în eter.

MOARTE, DIMINEAȚA

In față stăm și suntem goi.

Cât de în mine vor fi odată
aceste amurguri, pentru noi
fără o stea ; ăsta-i rostul, iată !

Adânc vor tremura amintiri de seară
și bine va fi singurul cer ; stern
cu toate coastele : meridiane de ceară
într'un universal coșmar etern.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Tu, arată stelele şi toarnă visul în pahare,
adă dimineţele cu pâcle viorii de munte;
pune trandafirii bucurici, miroznaţi, pe frunte,—
cântă, mă, deşi egal ţi's toate de amare!

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MIT FĂRĂ GLORIE

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PRELUDIU

Ora serii sufletul mi=l face una
cu crinul Precuratei din icoane,
mi=l risipeşte'n mineral şi plante luna.
cum sfarmă apa stelele'n bulboane.

Nu crede că durere'nseamnă revărsarea,
deşi îi spune „moarte" şi o cruce
opreşte mersul mai departe înspre zarea,
spre care=acuma alţii se vor duce.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PANICĂ

S'a spânzurat aiurea de-o răchită cam nebună,
cu ştreang de lună toarsă prea subţire'n zori, un Naibă;
dar vracii vor
o noapte-a lor
închisă'n coji de-alună,
să le fie bună, —
semne-anume ca să aibă.

Sorb roua'n rădăcini de grâne-ogoarele.
In văgăuni, întunecimile se strâng.
La răsărit, superb văzând că-i soarele,
de ciudă vracii albi se bat în piept şi plâng.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BALADA RĂSĂRITULUI DE SOARE

Domniţa intră'n sat pe=un drum de deal,
de jupânesc'nconjurată şi de
coconi; jitarul poarte le deschide
şi, primul, intră al domniţei cal.

Când semnu=i dat şi'n toţi e încordare,
o slugă şoim de=argint desleagă iute
şi'n repezi chiote spre cer l=asmute;
tăiş în timp ce vântul vămilor şi=ascute,
săgetător, porneşte în cărare
prea dreaptă şoimul limpezimilor stelare.

Bre, şi fiecare stea în azurul cenuşiu e strânsă
cu grijă multă foarte, ca pulberea'n adânc de floare;
şoimul bea lumini albastre de cicoare,
pe când văzduhul arde (cu flacăra de brumă însă).

Să vezi tu, măre, pasărea vicleană
cum stelele culege ca un fur;
o ia apoi spre stea răsăriteană,
stârnind suav lumina împrejur.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Curge sângele ca melodie
pe bruma mânii tale;
aici sunt stele și-alta n'o să fie
cândva mai roșie pe zale.

Tot aurul de-aici, crescut în mine,
doar tu sămânță mi l-ai dat.
Domniță, sufletul, așa, curat,
ți-l spun cu sânge — ca să-ți vină bine
pe mână și aevea pe degete să-l simți —
cum știi, când numeri plata, că banul are zimți.

Suav mi-or înflori livezi de vis
de-acuma nopțile sub ploape.
Dar:
tu n'ai să-mi fii mai mult aproape —
lumină serii care s'a deschis.

* * *

In ochi ai strâns azur, să-l ai
bilet de voie ca să intri'n rai;
pe mâni, încrucișate cum le ții,
îți cresc trei flori — și's cenușii.

BCU IASI CLUJ ACADEMY UNIVERSITY LIBRARY

OȘTEANUL AȘTEAPTĂ SEARA

Albastre unduiri se pierd în vale,
ritmând nuanțe viorii;
oșteanul are zorii toți în zale
și'n sufletu-i trudit făclii.

Tremurător, lumini verzui
se sting încet în ochii lui.

În ei sfială nu-i,
nici plâns, nici dor nu e.
În drumul cui mai dăinuie
mir bun: azurul stins
în nou și strâns cuprins?

Al său, oșteanu'n rouă'ngenunchiază;
din spadă fulgeră zădarnic rază.

Privirea sa el și-o coboară
în iarba mătăsoasă și
așteaptă seara, ca să moară
când prima stea va licări.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CANTATĂ ÎN AZUR ALBURIU

Era în stepă, undeva, departe,
în locuri, despre cari nu știe nici o carte.

Venea spre toamnă și spre dimineață;
se deschideau în aer umed flori de ceață.

Un armăsar în goană se zări;
de sânge, pe=alba=i coamă sîca când înflori?

În care plaur roua spală față
de=oștean cu ochii stinși și spada cruce'n ceață?

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

AU TRECUT LUCIFERENȚII PRIN TOAMNĂ

Muri în început de toamnă verde-oșteanul;
albastrul pretutindenesc îi stinse-alcanul.

Veghieri nici preoți, nici iubite nu-i ținură;
doar nouri uneori deasupra lui trecură.

În zori, pe zale-i străluci un ban de aur,
iar seara se resfrânse în stelar tezaur.

În inclara zare noaptea când s'a strâns,
din cerul ei — doar Maica Domnului a plâns.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CÂT LUCRU AU CULEGĂTORII DE STELE!

Trei fârtaţi treceau prin plaur,
fiecare cu steaua lui de aur

Una însă se desprinse,
ne'ncepută lumină i se-aprinse.

Iar a doua când căzu,
pe-o năframă roşie floare fu.

Şi-al treilea când muri,
păcla steaua-i spre zori acoperi.

Umbrele lor se duseră'n lume;
veghiază pe plaur trei cruci fără nume.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CU MOARTEA LA UN PAHAR DE VIN

Moarte, tare eşti bătrână!
Văd că mult îţi trebuie, până
să vii, ca să mă iei de mână.

Lasă 'mpărăţia ta de promeroacă,
de argint verzuiu, de galbeni crini,
şi ia-te după cele trei lumini,
care te-or aduce'n casa mea săracă.

Vei intra încet şi-mi vei lua creionul,
cu care cântece îţi scriu,
îl vei isbi în masa cu resonanţe de sicriu, —
şi toamna îţi va ţine cu frunze isonul.

Te voiu pofti la un pahar
de vin,
ca să te'mbeţi şi tu odată, —
şi-mi vei întinde un pahar
de pelin
amar.

Seara lăsată
se va'nneca în pâclă, şi'n copaci
vor râde de mine doi draci.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Când voiu simți că's al tău, bătrână și slută fecioară,
voiu spune lăutarului să cânte din vioară,
iar cu, monoton,
îți voiu spune „Balada Morții" —
balada ta, obosită moarte, —
de bietul François Villon,
și sufletu-mi nopții l-oiu da,
spre'mpărăția ta
să-l poarte,
ca să se'mplinească voia sorții.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DECES

Poetu-şi vinde sufletul curat,
săracu'! pentr'un blid de-azur — pe care
cenuşa nopţii multă a plouat —
în loc să-l ţină bună lumânare
când seara în odaie-i va intra
fără lună,
fără stea,
ca să-i spună:
„Soboru-aşteaptă judecata ta".

Poetul a murit.

Printre stele-albastre, lângă lună,
sfinţii se adună în cunună.
Mai la mijloc, însuş Domnul este,
cu minunea cetelor celeste.

Îl întreabă pe poet: „Tu care
faptă bună ai făcut?".
Printre îngeri trece'nfrigurare:
„Omul iesta'n catastifu-i n'are
nici o faptă bună".

Iară Dracul râde straşnic şi priveşte împrejur:
„Sufletul şi l-a pierdut
pentr'un blid de-azur".

A căzut o stea de sânge
şi poetul, bietul, plânge.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAVALERUL COMENTEAZĂ:

În scutul vechiu mă văd ca'n apă, bine;
albastră, seara tremură în faclă,
mătasa hainei s'a boţit în raclă —
să bem, prieteni; miezul nopţi vine.

Plăcut e în mormânt; numai viermii nu-ţi dau pace,
şi ploaia câteodată pe frunte-mi cade rece;
o rabzi şi-asculţi cum cântă pe cruci, dar n'ai ce-i face—
şi-apoi, la dracu'!, mortul nu poate să se'nnece.

Mai toarnă vin, băiete. Uf! Uite ce-ai făcut...
din mână inelarul în cupă a căzut.
Ridică-mi-l şi-l pune'n buzunar —
cu sârmă deştu' mi-l voiu prinde iar.

Priveşte, e murdară căpăţâna
aceasta; tremură de scârbă mâna —
şi, totuşi, păr era aici, de aur,
iar dedesubt, al gândului tezaur.

Aici, orbitele'nchideau amurguri albăstrii,
în cari şi tu, şi eu, şi-atâţia alţii profilau lucid
ineluctabila exasperare-a disolvării'n vid
(dar fiecare-avea în suflet umbra-unei Marii).

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Mai simt la tâmpla asta goală sângele
cum blestema în carne veşnicia.
Mai sună'n frunza toamnei'ncet copilăria
cu amintiri; le-aud adeseori sub cruce
cum ploaia peste mine le aduce.

Măi fraţilor, când am murit,
era a toamnă zorii roşi ca vinul, —
din hat se revărsa'n văzduh pelinul
când steaua mea a asfinţit.

A plâns şi m'a înmormântat sub tei iubita,
că tare îmi plăceau
frumos cum îmi spuneau
balada vântului
şi a mormântului, —
dar fata dragă, anul când s'a împlinit, a
dormit pe fân, afară, şi s'a măritat,
că'n vis să dormi cu morţii e păcat.

Deaceea beau cu voi,
stimaţii mei strigoi.

RETROSPECTIVĂ

Străjerii strigă ora în cetate ;
cu stele cad albaştri fluturi de lumină ;
în felinarul dela han se sbate
trudit şi galben trandafir frânt din tulpină.

Păuni duc nava somnului cu vise
şi umbre trec prin porţile închise.

Sângele pe scuturi încă n'a ruginit, —
şi, în semne, vracii alt războiu au citit.

Băietani îşi caută iubitele, beţivii umbra, pe drum ;
fulgerele cărarea şi-o taie prin fum
de ape depărtate,
ca'n vrăji nedeslegate.

Lovite's în beciuri sulițele —
numără cerul ulițele.

BCU IASI/CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

CARTE DE ICONAR

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Ce mult de suflet am grijit!
În pajişti largi de cărţi l-am dus,
în toate crunt l-am ispitit
şi fruntea-i poate sta în sus.

Dar ceasul iest' mi-a amintit
de trup, pe care l-am lăsat
să'ndure ploile trudit
şi gerurile fără pat.

Plângea de frigul stelelor, îngenunchiat
pe pragul uşii, trupul frânt şi plin de răni deschise,
râvnind la gestul, care niciodată nu-l poftise
cu sufletul să guste din tacâmul azurat.

Când largi amiezi desfăşurate'n vară semnalau
că grânele s'or consuma'n incandescent fluid,
sta trupul însetat şi bolnav, rezimat de zid —
şi samariţi pe lângă dânsul nu treceau.

Era târziu
(l'al câtelea cântat, nu ştiu!
dar, dintre plante, mică oră
se prevestea sonoră)
când trupul, care-atât de mult a vrut să fie
în bună, drept, cu sufletul tovărăşie,
pe piept cu lujer alb de stele a murit —
şi-a plâns atuncea sufletul nedumerit.

BCU IAŞI CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

DAEMMERUNG

Tăcere de azur închis în cufăr,
tăiată de lumina-unui tramvai...
Elogiază luna târgul mai
frumos ca o metaforă cu „nufăr".

Departe, urlă câni; presimt deces
şi-adulmecă pe-o coasă sânge.
Nu-i mult la timpu'n care mă va strânge
(de câtă vreme ora mi-am ales!).

Sudate'n constelaţii, felinare
aduc aici balade. Cum aş vrea
să intre în odaia mea
mirozna rece-a stepelor amare...

În suflet, am de toate: scrin bogat
cu lucruri bune, altele mai rele.
În fiecare poezie, stele
însemn; li's devotat şi-umil hargat.

Când voiu muri'n amurgul ce-a filtra sub nouri luminişul,
îl voiu ruga'n genunchi pe Dumnezeu
să lase v'una, bun, de dragul meu
să cadă'n codrii Bucovinei, tulburând cu foc frunzişul.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DISIMULARE'N LEGENDĂ

Treceau armii'n ploios amurg
și-erau atât de luminoase . . .
Priveam din nouri cum se scurg
prin codri pe sub ceruri joase. *)

Din fluerul pădurii ploaia spune
crepuscul de copaci sonorizat cu șerpi pe frunze lucii;
oștenii își aleg sub arbori loc; crestează semnul crucii
în scoarța lor și locul, fiecare, bun e.

Oșteni de fum,
nici acum
nu știu:
a mai rămas acolo un sicriu?

*) *Tot îngeri împleteau aceste ceruri*
în verzi carate de agonic vegetal
(cu summa lui de limfă azurie, circuit egal
atâtor zone de stelar și geruri).

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CEREMONIAL PENTRU NOAPTEA CU MOARTE

Frunză'n dungă de azur,
creşte noaptea împrejur;
frunzuliţă dintre stele,
moartea-i'n poarta casei mele.

Pân'la miezul nopţii nu e
mult, şi-alege cărăruc
pentru sufletu-mi un înger, —
cântec ultim hai să'nsânger.

Voia mea-i ca tu să ai
plumbul meu, că eu în rai
de voiu fi, nu voiu avea
cântece cui închina.

Dacă dorul m'a cuprinde
seara'n cer când s'a aprinde,
crăinicii iubirii tale
ţi-oiu trimite stea la vale; —
iar spre iad de mi-a'nsemna
cumpăna din zodii drumul,
tu nu plânge, că mi-a da
Domnul luminiţă'n fumul
nopţii ce m'a'nconjura.

Şi te rog să-i spui livezii
rugăciunea să mi-o spună
pe la ora'n cari hurezii
plâng sub stele şi sub lună.

Frunză'n dungă de azur,
noapte mare-i împrejur.

SOLILOQUIU

Odaia creşte floare'n seară;
stăm trei la un pahar de vin,
lumina par'că e amară
şi în pahare doar venin.

Trei fraţi stăm. Cine? Ce heralzi
cu flamuri sdrenţuite'n noi
tresar? Decc în ochii calzi
lumini gerale de strigoi?

Stăm doi, căci unul a murit
din cauză — bietul! — c'a iubit.

Al nopţii ceas de micz e-aproape.
În jur, nelămurite ape.

Doi, Doamne, numai doi mai sânt, —
pe frate l-a chemat
o mână de pământ.

Vezi? Stea de zori s'a luminat.
Mi-i groază: singur am rămas.

Din care vină semnul mi s'a dat
ca trupul fratelui să-l las
prefacerii în ţărnă de arat?

BCU IASI/CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

Frunza'n codru iară sună.

Au pornit haiduci de lună;
viers de doină şi dreptate
calea codrului o bate.

Giudeţul cela mare=a judecat,
răsjudecat, aflând că nu=i păcat
l'al lor război, aşa, ca să=i repadă
în iadul cu a flacărilor cadă,
că îngerii rumâni amar se tânguiau
şi sfinţii pe furiş îi binecuvântau
pe cei haiduci
din jos de cruci.

Domnul se milostivi
şi iertare le grăi;
dar în rai nici că=i primi:
crinilor şi trandafirilor,
pomilor şi heruvimilor.
sângele nu le=ar prii.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Numai că Maria cuvântă:
„Doamne, calea codrilor le-o dă,
până brumele și toamnele
le-or usca pe mână sângele,
până ploile îl vor spăla
și'ntr'o primăvară vântul a
șterge cu ștergar de-azur cea vină,
ca în raiul Tău apoi să vină".

Mări, atunci atâtea stele,
câte fură cruci pe ele,
iar pe cer se ridicară —
și haiducii'n codru se lăsară.

Au pornit haiduci de lună,
frunza'n codru iară sună.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ELEGIE

Când mâna ţii în dreptul lămpii, pare floare
roşie, strânsă'n zori din câmp sau'n seară grie,
sub ploaia multă din cuprinderea pustie.

Ce clar e plânsul stelelor când noaptea moare!

O limpede bătaie'n uşă, totuşi, într'o seară va veni.
Mirată, vei deschide şi atuncea îţi vei aminti
că trebuie să mori şi vei pleca,
deşi ţi-ar fi plăcut să poţi lua
rămasul bun, nestingerită, dela
prieteni, cărţi, caiete, flori şi-aceia,
care te-a iubit.

Vei şti ce-i moartea, însfârşit.

Veni-vor viermi cu cruste de smarald
şi-or cerceta'ndelung culcuşul cald.
Mâna ta, atunci să nu tresară.
Viermii degetele ţi-or împodobi
cu luciri de stea în zori frumoşi de zi
şi, o ştii tu, lutu-a vrea să moară.

Licoarea lui o vor culege nucii
şi macii toţi de împrejurul crucii.
Apusul când petalele-a străbate,
privi-voiu şi-mi voiu aminti
de floarea mânii tale înclinate,
cum alta nu va mai'nflori
în dreptul lămpii argintate.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ÎNTOARCERE

Amurgul înflori toți trandafirii.

Amar închise smirna mănăstirii
mirozna ei în file de plastire,
în care încercarăm slovenire,

În slove bune de frățînătate,
aflarăm semnul lumii cum se sbate; —
și noaptea se vestea ca o sutană
cu roș chenar de stele, ca o rană.

Chemare lungă flutură în vânt.
Călugări (morți de mult) plângeau'n mormânt? —
sau fu în noi, din veacuri, tresărirea
ce presimția zădarnică iubirea?

Cum alți în semne — altădată, frate,
să'nchidem sufletul; — și, albe, toate
înștiințări de neștiută teamă
ver fi îndemnurile, cari ne chiamă.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Nourii sunt, unii, în înserare albi ca ziua

In sufletul murinzilor ce's plânşi,
sunt cântece 'nainte luminate, —
cum seara-şi are zorii zilei strânşi
în alba norilor cetate.

'Nainte de-a muri, fecioare văd
în apa înserării: viorie
svâcnind în ochi o stea, cum lung strevăd
oşteni răniţi a spedelor făclie.

De-argint, lumina'n cântec se'mpleteşte,
prelungă cum e-o algă'ncremenită
în sticla mării, care'nveşniceşte
albatroşi morţi în calea nesfârşită.

Iubesc în ochi tăi lini întrebarea,
cu care'ntîmpini blând tăcerea serii, —
ca morţii, cari întreabă (toamna) zarea
de-au înflorit în rai acuma merii.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CIMITIRUL CU LINIA FERATĂ PE LÂNGĂ CRUCI

Stau morţi cu faţa crucilor spre soare
şi-ascultă cum alături creşte lanul.
Aici, un monument, Horodnic ; floare
de laur negru mi-a aduce anul.

De-ţi numeri paşii, omorând tristeţea,
treci linia ferată şi'n preseară
te-aduni în sume mici cu tinereţea
ce tremură în pomii, cari te împresoară.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

În dimineaţa ceea, se risipiră zorii
târziu, culeşi în case cu geamuri mici şi hâde ;
de=asupra mea'nălţară enorme târguri norii
(şi=o turlă albă, care în vis şi=acu=mi surâde).

O sdreanţă de mătasă — albastru flutura
şi tristul gol al toamnei sonoriza în mine
suava melodie ce'n pomi agoniza
(şi'n ceasul iesta sufletu=mi toamnei bun vecin e).

Când seara m'a surprins în funebra elegie
a camerei cu veştede roze'nchise'n carte,
am înţeles că dânsa aici n'o să revie
să'nsemne=un vag trecut parafat cu moarte.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

În noapte, unii caută mersul stelelor,
ca fântânari isvorul nou în prund.
Ascultă'n plante ora veche-a lumilor
sub joase crengi și sub frunzișul scund.

Când limpezi sună dimineții în plaur
(spunându-și, fiecare, bună, numele),
atunci culeg zodierii stelele de aur
și pe tejghea de-aur își fac, toți, sumele.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Țară de soare,
țară de-aur,
poemul cum crește
grozav de impur.

Voiu crește mai altfel
odată, o știi;
o cruce, un nume —
în gând să mă ții.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

OMUL N'ARE BUCURIE
DE STEA ȘI SOARE

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Omul acesta era păcătos.

Aştepta, din prag, soarele.
Se uita, să nu-l vadă nimeni.

Apoi, bea soare mult.

Nu ştia nimeni
de această beţie: soarele.

Omul acesta era păcătos.

După ce bea soare mult,
aştepta noaptea, pe care-o pândea
dintre boji amari, să vină cu stea.

În sat, se ştia
— că se fură stelele;
şi nu se ştia
— cine fură stelele.

Oamenii lucrau la câmp; vară.
Numai copiii rămâneau în sat —
şi beţivul trecea'n amiază;
copiii au ieşit din ogrăzi şi s'au uitat.

Se cocea aurul: amiază
— fântână de amiază — atâta aur de vară.

Vitele mugeau şi mirosea a lapte
satul: atâtea doniţe pline, că se putea o noapte
albi cu laptele cald.

Un plod spunea: „Am văzut omul cu soarele".

Părinţii, nedumeriţi, ascultau
şi nu înţelegeau.

Aşa era în fiecare casă.

Omul sta pe hat
şi rupea stelele —
deaceea erau aşa de frumoase mărgelele
fetelor din sat.

Cei ce se'ntorceau din oraş, dela fabrici, râdeau:
„Cum vreţi să rupă stelele?"
Oamenii, cari aveau ţărnă pe mâni, spuneau:
„Acela rupe stelele".

Unul spuse: „Trebuie să aibă aur în trup"
— „Dece? Cum?" — se îmbulzeau ceilalţi.
— „Eu vă spun! Bea soare.
Trebuie să aibă argint în trup," —
şi toţi ascultau minunaţi.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Era o scară de lemn —
aşa de goale sunau cuvintele.
Era o scară din aceea,
cari turbură mormintele.

L-au pândit pe beţiv.

Au aşteptat să se facă dimineaţă.
L-au tăiat la piept, i-au scos inima —
şi nu era nici soare, nici stea:
era înnăuntru un spin, care sângera.

Şi n'a mai cântat
nimeni în sat.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BALADA COLOMBEI

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Grăieşte împăratul:

— Feciorul meu drag, eşti trist, deşi
fântânile's pline în ţară
şi rodul în câmpuri deplin iţi.

Răspunde feciorul:

— Părinte, în ţară e pace şi'n coşare belşug,
dar, în albastrul de seară,
colomba mea albă muri.

Grăieşte împăratul:

— Ai şoimi, cari cutreeră'naltul,
tovarăşi veseli de chiot şi mulţi,
cum nimene altul,
îi ai. Deci lasă aleanul. M'asculţi?

Feciorul îşi pierde privirile pe dungile zării — unde păşeşte Maica Domnului cea peste nouri — şi spune:

— De-ai şti
colomba mea albă cum muri; —
şi sufletul meu e cu ea.
Vezi? Înserat-a şi cade o stea.

Au trecut săptămâni. Feciorul de'mpărat e bolnav şi toamna tot mai cenuşie şi cu pâcle pe mirişti. În cetate, paznicii strigă încet orele. Se tem de glasul lor, ca de mâţe cu umbră roşie.

Grăieşte împăratul:

— Feciorul meu drag, te-aşteaptă oştenii
cu paloşe noui şi-armăsarul la poartă.

Feciorul oftează:

— Colomba mi-e moartă.

Împărăteasa şopteşte unui vraciu:

— Spune-i rugăciunea buruienii...
Caută 'n ape de stele leacul
şi durerii dă-i macul.

Grăieşte împăratul:

— Feciorule scump, colombe am altele, mii.

Un paj tresare:

— Par'că văzui în oglindă făclii.

Feciorul se roagă:

— Eu una o vreau, pe a mea,
colomba mea, iubirea mea.

Un paj plânge:

— A mai căzut o stea.

Moartea bate la uşă, familiar şi prietenos, poate mirată de prea marea importanţă ce i se acordă.

ŞI EU AM TRECUT PRIN GALILEEA...

BCU ASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ISUS BINECUVÂNTÂND STELELE

Atât de'ncetu' cântă svon stelar,
că morţii doar l=aud în crucea serii;
în grâne coapte, de culoarea mierii,
draci mulţi neghinei pregătesc cântar.

Hulubi de aur, rupţi din nori într'una,
se'nneacă'n jocul de lumini stelare;
prin cerc de=albastră apă moartă, 'n zare
pluteşte nufărul de aur — luna.

Târziu, muncit şi plin de colb, Isus
deschide poarta ţarinei şi merge
spre lanul foşnitor, şi fruntea'şi şterge
sub ploaia albă=a razelor de sus.

Apoi, oprindu=se trudit pe=un hat,
Isus binecuvântă deopotrivă
şi stelele, şi zarea milostivă,
uitând că e flămând şi însetat.

COPILANDRUL VORBEȘTE DESPRE MOARTE

Odată, într'o noapte-albastră, caldă,
oițele în paza cânelui le voiu lăsa
și'n ceasu'n care stelele se scaldă
în apele cerești, zâmbind mă voiu 'nălța
pe scară cum Iacov odinioară și
în rai cu razele de lună voiu intra.

Lui Dumnezeu, frumos, bineț îi voiu da
și-alăturea de îngeri mândru voiu păși
prin albă miriște de nori,
pe care pasc stelari miori.

Acolo-i soare și căldură,
iar noaptea voiu dormi
în argintană șură —
și pe Mieluț, murit anțărț, îl voiu găsi
și oina o vom bate,
iar bunul Dumnezeu ne-a povesti
cu tâlc adânc intrarea fiului'n cetate.

Și n'am să dorm nici azi,
nici mâne.
Vreau să mă aflc moartea treaz,
să mă culcagă dintre grâne.

În ochi sunt stepe cenușii de vis;
armura timpului te va'nălța, a ta,
acolo unde totul e deschis, —
și robii drumul alb ți-l vor purta.

Mătăsurile sufletului meu,
desfășurate azi pe noi,
n'or mai aduce alte ploi
de aur — aburi calzi de Dumnezeu.

Iubirea mea te va închide'ntreagă...

În tine simt cum moartea va aduce bucurii;
deaceea poate-mi ești mai dragă,
iubita mea cu ochii cenușii.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PRAZNIC

Părintele binecuvântă masa,
rachiul, bobul, turta şi fierfura ;
tămâia binecuvântează casa,
livada, vitele, ograda, şura...

La masă, îngeri — stoluri albe — vin ;
se ospătează bunul Dumnezeu,
şi îngeri beau'nsetaţi rachiu pelin,
amar smirnaf cum roşul sânge-al meu.

Apostoli trec, desculţi în colburi, drumul ;
în capul mesei : sufletul meu gol ; —
din vinuri tari ies aburii ca fumul ;
e masa de ospăţ mirean pristol.

Un înger frânge-al pânii alb tezaur :
iertare blândă sufletului meu ; —
din ochi îşi şterge-o lacrimă de aur
(cu mânecaru-albastru) Dumnezeu.

Murind, lui Dumnezeu i-a 'ntins săracul
un ban, viața să-și răscumpere:
fu stea; — și-a mârâit în barbă Dracul,
orbindu-l alba razelor irumpere.

Murind, lui Dumnezeu i-a 'ntins bogatul
arginți, voind să treacă'n rai cu sfinții; —
s'a bucurat atuncea Necuratul,
iar Domnul risipi în mări arginții.

Ci steaua omului sărac lumini
de licăr viu împărtășește'n lume —
și drumul spre celestele grădini
arată; stea de moarte-anume.

Iar cei arginți ai omului bogat
prind coji de aur verde'n smârc de mare —
și, îmbătat,
dănțează Necuratu'n apa nopții clare.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ISUS ÎN CARTIERUL INDUSTRIAL

Fabrici negre lângă câmp au adormit.

Un semafor cu ceru'n semne deşănţate,
de lângă linia ferată, 'nebunit
grăieşte şi'n lumini verzui sau roşi se sbate.

Drumul, mai cuminte, curge'ncet la vale,
lăsând la dreapta un depozit, la stânga un canton,—
şi, se pare, nostalgii rurale
îi provoacă luminosul lunei svon.

Departe, în oraş, electrice lumini
contururi mate au, de-albaştri spini.

La ceasul ultim, vin din câmp, în trecere,
Isus şi prea iubitul său învăţăcel
Ion; au'n mâni mănunchi de grâu şi secere —
şi ostenit de vreme multă foarte-i El.

În dreptul fabricii, Isus se-opreşte; —
iarba nopţii, vai, ce iute creşte!

Încet deschide pleoapa porţii (somnoroasă-i ca
un mac)
şi'n timp ce ora se plineşte'n glasuri undeva, —
Isus se roagă pentru sufletul maşinilor ce tac.

BCU IAŞI BIBLIOTECA UNIVERSITY LIBRARY

MOTIV PENTRU O GRAVURĂ ÎN LEMN

Trei sfinți icrarhi, cu ochi domoli, albaștri poate;
la stânga un zaraf ce banul își socoate.
Deasupra, Duhul sfânt — hulub de aur,
iar fondul: fund întins de verde plaur.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ICOANE VECHI

Un frate, poate îndrăgit de cer,
cânta'n culori de ierburi: îngeri, sfinţi,
colombe albe, înflorite'n ger —
şi Maicii salbe-i dărui de-arginţi.

Fu Domnul în icoană: moldovean.
La Cana, veselie şi taraf;
în cupe: aur şi fluid mărgean.
Păcate'nscrie (Naiba?) un zaraf
în condici mari.

Pe plaur stau cuminte
ciobani; în altă-icoană sunt pescari —
ai crede că's ţărani la'mbrăcăminte
şi stele's pretutindeni, foarte mari.

Pe sine, maistru'n iad s'a zugrăvit,
în hâd de flacări şerpuinde strai; —
dar fu în socoteala sa greşit:
cu crini cărarea-i se-aşternu spre rai.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Un prieten mi-a spus că stelele sunt albinele Domnului.

Miracol: câmpul sub stelar —
veştmânt albastru; prisăcar
măiestru-i Domnul: câte-albine
strânse'n stupul serii line!

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SĂ MAI SCRIU

Mă grăbesc, să mai scriu, —
nimic în afară de mine nu știu:
nici o stea, nici un îndemn —
și toate le-a'nchide o ladă de lemn.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

A D ⁂

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Carnea, spusă frumos
pe'nțelesul luminii,
culege'n potire un roz
sânge-al grădinii.

Luminiș de stea pe vale,
în cruciș pe-acest destin
de fier și roșii zale,
s'a dat de umbră plin.

Elogiul creionului, ce inutil
frunții tale de os și lut.
Îl arunc în iarbă și-l
înlocuiesc: astral sărut.

Simțim căldura frunților
și, peste timp, vedem
în amiază cimitirul viitor.

Numai lemn, Doamne, numai țărnă și lemn.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

APRECIERE

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Şerpii niciunci lumini
— verzi de pădure —
n'au stat la intrarea cu spadă ;
numai câţiva îngeri agitaţi
au ieşit în livadă.

La horă l-au ucis.

Noaptea rămânea după cer :
crepuscul roz, prelungit în vis ;
buimăcit, aştepta un năier
să treacă râul de vis.

Aşteptarea crescu albăstrime —
de-afară nu fu ;
lumina'năuntru stătu
să se'mpartă mulţime.

Acuma, ăla are
stele de vânzare.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DESPRE VIAȚA, IUBIREA ȘI MOARTEA PLANTELOR

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CONTRACT

Lumina mea, aici, lui Dumnezeu,
pecete de azur și sânge clar
de suflet (poate nici un leu
nu valorează azi), îi dau în dar.

* * *

Mă simt în floarea cenușie,
cu sufletul în ea;
în noaptea asta nu se știe
de n'oiu ajunge stea.

În frunza ei de lineară melodie,
mă descifrez ca nesfârșită veșnicie;
în plante știu s'ascult ușoara răsuflare
a morții — tânără crescută'n fiecare.

Pe geam, o unghie de stea trasează
albastre umbre peste planta luminată
suav de-amiezile trecute și, uitată,
în vinul alb al lunei mai visează.

Au plantele destinul lor
— și cărțile îl au;
umil aici le stau
amant și exeget — și n'or
mai trece seri, în cari să nu le fiu
așa; — ca mărturie, jos subscriu:

Mircea Streinul

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

METEREOLOGIE

Barometrele campestre cari le ştiu,
nu au arcuri de oţel, şi nici argintul viu
nu svâcneşte'n ele...

Bunul Dumnezeu, cum a'ngrijit de toate cele!

Vrei să ştii de-o fi în lanuri soare
mult? Citeşte'n jocul rond de rândunele:
dacă aripa se'nscrie bine, fac prinsoare
că vei căuta răcoarea serii; —
la toamnă s'or aprinde'n ramuri merii
şi vei spune — pentru-a câta oară? —
„Caldă straşnic fu această vară!"

Unchiul ostru al lui Pascoli zicea:
„Stele liniştite, dimineaţa va ploua".

* * *

Când văd cum plugurile ară,
fierul lor îl simt în mine
şi-alerg cu cerul peste seară
ca să strig spre el: „Vecine!"

BCU IASI/CULTURAL UNIVERSITY LIBRARY

RECUNOAȘTERE

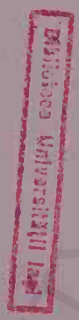

Floare, carnea ta de stea
mi-aprinde sufletul cu semn de spini —
soare; și sărut în ea
iconana serii mele cu lumini.

În tine-ascult cum mineralul plânge,
exasperat de albe veșnicii;
cândva în frunze m'oiu desface — știi
că lujerul va bea azur din sânge.

Când catedrala vastelor păduri tresare
sub vântul cu chemări de îngeri,
tu, suflete, să nu mai sângeri:
sunt frați și-amante 'n scoarța ulmilor din zare.

* * *

Luceferii în mine stau să fie
bănet, cu care să te cumpăr azi; —
deaceea e atâta bucurie
în cerul greu de aur și amiazi.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Iată fructe încă umede de rouă,
culese'n zori. E plină casa de grădină;
ca stele'n alt peisaj, miresme plouă, —
şi-odaia, totuşi, invadată-i de lumină.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pădurile vorbesc în mine, cresc
mai 'nalte, cu stejari de umbră, vaste, —
ca pâcla în acest apus regesc
mai singur sufletul să mi-l adaste.

Crăienii mei s'au resfirat în țară.
Iubita a murit. Copacii vin.
Îngenunchiază. Și mai sunt, de seară,
deși nu'nseamnă cerul a destin.

Copacii mei, ce bine creșteți; în seva
voastră stele circulă; pământ
— aici e Dumnezeu — culege-le-va
să le risipească moarte'n vânt.

Dar: peste bunătate simt pândind
cu ghiare de cleștar și ochi de ceară,
sub nebunie, — cea din urmă fiară.

Și botul și-a deschis cu jind!

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

E X I S T E N Ț E

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Un Vanni albă te-a făcut şi crin şi ţi-a dat,
cu sânge Nicola di Tuldo te-a pătat.
Extazul purpura din rana lui florată
ca roua rozei mistice; elogiată
de-albastrul nopţii sieninc,
ai acceptat ca spinii lui să fie răsădiţi în tine.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Era albastru mult pe case'n noaptea ceea,
în stele-argint brumat de ceasuri viorii
şi'n ape murmur cu chenar de veşnicii, —
pe când în visu-i cobora încet Femeea.

Dar depărtările
şi-amare, mările,
ascund în zările
de pretutindeni, unde vezi şi unde ştii,
suavul zâmbet al eternelor Marii.

În noaptea asta mai ales cu
albastru mult pe fila de hârtie,
deschid albumul meu de veşnicie —
şi-l văd sub crengi de stele, alb, pe Eminescu.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

De câte ori mergea la şcoală, nu uita
să intre în biserică; adese sta
în trandafirii ei de umbră până'n seară
şi la icoane Preacuratei se ruga.

De câte ori părinţii aspru nu-l certară!

Odată mă-sa-i dete două mere,
la şcoală s'aibă ce mânca. Se duse.
Din nou biserica din umbră-l cere —
şi plodul se ruga'n genunchi: „Isuse . . .“

Maria îi zâmbea. Atunci, copilul mâna
şi-o'ntinse. „Ia un măr, Fecioară . . .“
Încetu, din icoană, Preacurata
luă lui Hermann darul mic — şi pân'a
venit din turle seara, luminata,
se-aprinse gloriolă pentru'ntâia oară
— cum scrie în cerescul catastif —
pe fruntea de copil a lui Iosif.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Ochi trufaşi pe levantin,
vraciu isteţ la mucret,
bea doar soare'n loc de vin —
că e craiul şi poet.

Frânge, seara, trup de păunițe;
„Ah! Ce dulci îs fetele muntene!
Au tot noapte deasă pe şuviţe
şi sub fuste bun prilej de lene."

*

Amurgul de sub turle când ţâşnea,
înnalbăstrind cetatea ce părea *)
moartă, —
oriunde-şi arăta, şiret, o fată stelele,
da Petru pumnul drept în poartă,
dar Domnul niciodată nu schimba inelele.

*

Biserici zugrăvise craiul,
cu sfinte-aproape goale, ca la Roma —
şi părea atât de viu alaiul,
că simţeau coconii'n nări aroma
vestmintelor de-azur în loc
de boarea dulce-a firelor de busuioc.

* în apa caldă a 'nserării

Însă :
țara rău s'a supărat și-atunci
ăl craiu șiret s'a dus în lume —
în cetate vre-o treizeci de prunci
n'aveau tată, n'aveau nume.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ĂMANT DE SEARĂ

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Stai așa! Să nu stârnești cu cotul stele —
și-așa destui cunosc azurul înainte
de-a face semnul cuvenit, ca toate cele
să șerpuie durerea lumii în cuvinte.

Aștept cu teamă soneria,
ca farmecul să nu-mi alunge :
să-mi arăți argintăria
din suflet, timpul niciodat' nu ne-a ajunge.

Pe-obraji îți picură 'nserarea
tristețea iernii stinse'n întuneric.
Departe, luptă'n dealuri zarea
și vântu'n ușă chiuie isteric.

Pe mine domn mă ai, cum m'a adus
iubirea asta spusă pe tăcute.
Din înzer stins, de sus,
luna razele de geam și-ascute.

Se târâie șopârle cenușii pe dușumea,
iar tu, fricoasă,
privești la cer, în suflet ca să-ți prinzi o stea —
și'n întuneric știu că ești acuma mai frumoasă.

Eu simt sub inimă că ai
— ascuns în dimineață — craiu;
al serii, eu îți sunt, furiș
și dat de noapte luminiș.

Te strâng în brațe și-ți ghicesc
prin pânza proastă de dughiană
lumina trupului împărătesc
și luna-ți dă luceferi mici sub geană.

Te țin întreagă, cum pământul o fântână
și-aș rupe cerul în fășii
ca'n jurul trupului să-l ții, —
iar discul soarelui ți-aș da zălog în mână *).

*) E posibil ca finalul acestui poem să apară, totuși, cândva.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

FAPTE DIVERSE

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TRAGICA ÎNTÂMPLARE DIN STRADA...

Cântau cucoşi a ploaie'n mahala;
la-un gard, sub felinar bolnav de-albeaţă,
un guard ţignalu-şi melancoliza —
ceas mic de noapte'nvăluită'n ceaţă.

Etajul III o pleoapă somnoroasă şi-a deschis;
pe trotuoar de piatră, lucrătorul şi-a sfărmat
coloana vertebrală; sângele i-a dat
pe ochi, pe nas, pe gură — şi-i oribil de descris.

Râdea un câne slut la stele,
pe când Maria cobora, întrerupând extazul
ca să sărute mortului obrazul
şi sângele ce înflorea pe piele.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

FIOROASA CRIMĂ DIN COMUNA...

Amiaza'nghite umbrele 'n grădini;
azurul e adânc şi revărsat
pe dealuri; porumbiştea de lumini
aleargă peste fiecare hat.

În case cu velinţe de răcoare,
a adormit tăcerea pe podea;
în ape tulburi însuşi sfântul soare
să facă scaldă'ndelungată vrea.

Pe cer, halucinaţi corăbieri
vântrele albe-aştern; în câmp pândarul
ucis rânjeşte de alaltăieri.

Un flăcăuandru, care l-a găsit,
îi ia din brâu tutunul şi amnarul, —
şi-apoi o şterge-alene spre-asfinţit.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

VARĂ

În plante cu melancolii de cimitir,
se furişează'ncetu la amiază vara;
un plop, pe marginea şoselei, în delir
îşi smulge frunzele pe rând şi-aşteaptă seara.

În porumbişti, extenuat, vlăjganul geme
— că dela patru s'a sculat, cu soarele;
în vis, începe-o fetişcană ca să chieme,
pe când în aer se topesc ogoarele.

Reeditând în gest pe croina
lui Tolstoi*),
halucinat, un mânz aleargă drept spre fren, —
şi'n timp ce se filtrează, roşie, lumina,
aud superbul dans macabru al lui Saint-Saëns.

*) să precizez: e vorba de — Ana Karenina.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MOARTE SUBITĂ PE DRUM CU PÂCLĂ

Sângele oraşului în seară înfloreşte;
la barieră cu tramvaiul se opreşte;
de-acolo'ncepe câmpul, care
luptă să doboare dealul'n pripor, voinicește.

Dă toamnei pâcla înflorită'n drumuri însemnare.

Un om se duce.
Îi face cruce
în fila lui, cel ce se osteneşte
cu lucru ăsta, foarte creştineşte.

A zăbovit în câmp, sub pâclă, undeva,
drumeţul. Dac'ar fi senin, o stea
tăindu-şi calc'n aburi s'ar vedea.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

VIZITĂ

Ploaia pătrunde ca sunet în casă;
trupul îi rămâne să plângă afară.

În seara asta nu vrea nimeni să moară
şi moartea, trudită, se lasă
pe pat şi citeşte gazeta, să vadă dacă
n'o caută vre-un şomer sau o fată săracă.

Moartea a aţipit. Mi-e milă de ea
şi nu vreau s'o trezesc, deşi
am căutat-o destul (chiar cu stea
care să cadă'n momentul decesului).

Voiu trece deci vis-à-vis —
la viaţă.

Oraşul în ceaţă
nu-i nici bun, nici rău —
numai că prea mult vorbeşte'n felul său.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

A fost poet şi n'a purtat lavalieră,
iubea azurul şi o stea, a lui, frumoasă ;
fura tutunul taichi-su din tabacheră
şi când avu v'o şas'p'ce ani, fugi de-acasă.

A hoinărit o noapte numai. Nu se ştie
dece a doua zi, pe linia ferată,
cantonierul a găsit — ce grozăvie ! —
un trup, sdrobit, de tânăr, şi un trup de fată.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ACCIDENT ÎN ZORII ZILEI

Dimineaţa curge pe străzi
ca prin livezi de piatră
şi-o iau copii în mână, iar fetele'n mărgele;
numai lucrătorii dela fabrici
au mereu noapte în ochi,
aşa cum poeţii stele.

Trenul a sfârticat o femee,
care voia să vândă flori în oraş.
Mâinile mai ţin trandafiri —
cum îşi ţin morţii cuminţi crucea
între degetele subţiri.

Pe terasament, sângele s'a împrăştiat
ca o ploaie de aur ciudat.

Acum ştiţi decc e roşie dimineaţa?

BCU IASI/CENTRU UNIVERSITY LIBRARY

FOARTE SIMPLU

Cânii muşcă noaptea după sunet. Cine
va ieşi la poartă, nu se ştie,
dar, în orice caz, e foarte bine
că profită fabricantul de sicrie.

* * *

O fată a murit în strada evreească,
să aibă locatarii ce să mai vorbească.

O scot doi ciocli veseli până'n stradă.
Cum dup'amiaza-i foarte călduroasă
şi ora trei — mai dorme lumea'n casă;
doar servitoarele-au venit s'o vadă.

Convoiu'ncet porneşte; soare, soare . . .
Flori galbene de-aramă cresc pe sus;
le rupe lujerul Isus
şi-aruncă peste raclă floare după floare.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

VÂNĂTOARE

Aici, sălbătăcie, care pute-a pământ,
soarbe soarele'n ochi şi-ascultă
cum mirozna frunzelor, multă,
i-o trânteşte'n nările roze o mână de vânt.

Departe, cornul sbuciumă a moarte
aerul cu licăriri de armă.
Dealuri prind chiot, îl sfarmă
şi cioburi până'n nori or sta să poarte.

Pui de vulpe, flăcări mici de jucărie,
muşcă ţărna de durere;
cedrul are iz de mere
murdărite'n suc de-aurora sângerie.

Stau în calea fiarelor şi-mi pare
că vânătorii doar pe mine mă ucid.
Sunt frate bun ca lupul, care
adoarme-având pe limbă gust amar de vid.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

C O M U N I U N E

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dealurile au rămas *)
afară; seara a trecut
să fie fără glas,
cu stele iarăşi la'nceput.

Departe, câmpuri cresc tăcute
singurătatea agonici.
În care ţară ciute
adulmecă mirozna veşnicici?

Desigur că sunt somptuoase
Algerii de vis undeva, —
sunt, totuşi, cu mult mai frumoase
cuvintele prinse'ntr'o singură stea **).

Te simt aici, continuă prezenţă:
extazul sterp al depărtării
a destinat superba lui demenţă
la cina azureea disperării.

*) ca ploaia'n altă poezie.
**) poemul, Domnule!

BCU IASI/CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

Orașul umblă'n panică pe străzi
și noaptea curge'n țărmuri mici de nebunie, —
iar servitoarele mai scutură'n ogrăzi
covoare pline de culoare și ftizie.

Az'noapte cred că Dumnezeu'n cetate
a plâns un nou Ierusalim —
și'n pietre-ascult o inimă cum bate:
începem, Doamne, să murim.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PAN VORBEŞTE:

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Când nourii se scutură pe munte
şi iezii cred că jocul e aşa,
cum mugurii corniţelor îmi cresc pe frunte
cu bucurie simt — şi-mi vine a juca.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PARTITURĂ

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

RITM ALERT

Noaptea înfloreşte-albastră'n v'un ocean,
desprinzând toţi spinii stelelor de brumă.
Cei zarafi, ce's zişi poeţi, adaug' la sumă,
numărând în turnuri, albi luceferi de cioban.

Luna asta mare după ora trei e rea
pentru hoţi şi somnambuli de cretă ;
mi-a făcut un înger suma netă
şi mi-a dat de faptă bună câte-o stea *).

*) Una pentru mine, alta pentru draga mea.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

LEGENDĂ FOARTE VECHE

Legenda stăruie, deşi prea vagă, în leaturi diferite,
despre spede cu licăr de incandescent porumbel —
ştiţi, cel,
despre care se spune că Domnul vorbit-a prin el;
şi, arse în flăcări de brumă, cuvintele se-aştern negrăite.

Noaptea — metaforă: filtru de stele — ascunde
înţelesul cum pâcla azurul lichefiat;
incantativă cantilenă, desfăşurat
simbol în volute albe, decând a purces şi de unde?

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Apusul acesta loveşte'n oglinzi
şi-aruncă flori de sânge în pereţi ;
spre firmanent trec doi luceferi beţi
şi umbra tăcerii se spânzură'n grinzi.

DUPĂ MOARTEA TĂCERII

Tăcerea mea, din tine cresc supuse stele,
fântâni de luminiş filtrează melodia ta ;
ce Wolfram pentru mine'n clipele acele
va spune rugăciunea, când să fiu voiu înceta ?

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CONSOLARE

Priveşte seara, ca cu stelele-i să-ţi fie
bun cântec pentru zorii cei de-a doua zi,
isvor de dreaptă dragoste şi bucurie
când miezul zilei'n stat de drum te va găsi.

Vezi, totuşi, într'o seară vei simţi că zorii
n'or spune pentru tine-a doua zi cântarea
lor albă şi că ultimi fură ţie norii,
cari cerul îl plutiră ca fregate marea.

Dar, ca fiecare,
atunci vei şti odihna meritată ; semn
ţi-a da un înger (ce-i anume) ca să pleci
domol cu noaptea'n casă mică şi de lemn
spre litoral de mări stelare —
deapururi calme, lucide şi reci.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Frunzele lămpii au căzut;
numai câteva au fâlfâit afară.
Undeva, case multe de seară
destul s'au rugat și n'au văzut.

Îngerii, obosiți de lumină,
au fugit pe pământ;
unul mai mic, în grădină
tremură de vânt.

Peste nouri, mai sunt stele.
Acolo e bine că sunt saltele
de lună și confort.

Doamne, ce bine-i să fii mort! †

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MISIVĂ

În cruce când s'au adunat mai multe stele,
te-am regăsit așa, și-atât de dragă, — stea.
De bucurie-am vrut s'alerg în mirosul grădinii mele,
ca să-ți culeg un trandafir, uitând că bruma arginta.

Și cum să-ți mulțumesc? Revii mereu,
deși de multă vreme nu te mai aștept —
și noaptea iar te regăsesc. Știu eu?
E vis sau nu, puțin îmi pasă. Spune-mi drept:
mă mai iubești? Și dacă da, în una din
viitoarele'nserări la fine voiu veni;
din suflet am să rup un crin
și umbra nopții între stele ne-a'nvăli.

A plânge poate cineva că am murit.
Iubită, bietul nu va ști cât de fericit
voiu fi în ora ceea, care
ne va surprinde contopiți sub înstelare.

ARHITECTURĂ

Pe schele de azur se prăbuşeşte
Manole, visul spunere să-i fie; —
şi-atunci în alb de piatră creşte
înalta stelei poezie.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CANABIS INDICA

Vitraliul deschide'n stepe verdele coşmar
şi-auzul îşi culege'n ploaie melodia,
pe care i-o oferă nebunia
cu ritualul stelei, salutar.

Momentul mă rezumă la un singur infinit.
Aici va sta odată că un om s'a strâns
din aur, plante, cer, pădure şi din plâns —
şi, totuşi, nu va fi în piatră semnul de sfârşit.

Eu ştiu că oameni sunt aceste case;
viclean rânjesc şi colţii şi-i arată.
Aici o crimă, furt acolo, şi o fată
s'a spânzurat de-o turlă, care se lăsase
strâmb pe visul unei nopţi de stambă roză.

Deşi c'n mine-atât' azur
şi sângele cerului'n tâmple îmi bate,
cu lui Moreau de Tours
îi dau perfectă dreptate.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MAI E TOAMNĂ

Soarele cade'n ogrăzi, de unde-l culeg
copiii cu frunzele galbene de toamnă târzie.
Omul cu flașneta spune ceva și nu-l înțeleg, —
aud numai sângele de aur ce se chiamă melodie.

Cerul mai miroase-a pădure și-a fân
— cum a rămas mormântul Maricî după'nălțare;
dimineți se-ascund tot mai multe'n fântâni...

Pe uliță, totuși, mai curge amiază de soare.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

AVERTISMENTUL OȘTEANULUI SCOS DIN UZ

Poate, spre zorii zilei, tot așa de trist Columb
vedea pământul (când voia atâta zare!),
sticlind sub cerul cenușiu,
cu steaua ultimă'nnecată'n mare.

Mușcând în mucegaiul disperării
și bând leșia zorilor din urmă, am
simțit în cupă gustul totuși dulce al uitării,
pe care — ceru-având în suflet — o sfidam.

Mă scald în aerul cu toamnă ca de strugure,
mă bat apoi în dreptul inimii pe za
și mă întreb din mine ce fel de mugure
va încolți când însfârșit banal voiu sucomba.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

POEME VECHI

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SEARĂ CLARĂ

E seară în grădină; cred că și în cer.
O stea adoarme'n vârful unui stog de fân;
s'au'ncenușat în vegetalul lăicer
garoafele, deși'n parfum roșii rămân.

Și=mi pare'ntocmai ca și'n cealaltă seară
— pe când parfumu=și distilează=amar pelinul —
că nucu'n barba=i de răcoare=mi spune iară:
— Frumoasă=i straşnic seara, domnule Streinul!

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Când se născu Păcală, se ivi pe pajiștea cerului o stea ghiduşă foarte, care dădu mult de lucru vracilor.

Nu era o stea ca toate stelele, care să fie înfiptă ca un bold în perna susului, şi nici curs regulat nu mergea, ci într'o noapte licărea lângă constelaţia cânelui, în alta se înfiripa tocmai între puii cloştii de aur.

Iar vracii, uimiţi cumplit, nu s'ar mai fi minunat dacă ar fi văzut-o într'o seară isbindu-se taman în zodiacul fecioarei, că aşa de sbenguită era fărâma aceea lucitoare.

Ceeace întrecea mai presus de toate priceperea astrologilor, era că steaua îşi schimba mereu lucirea.

Odată era verzuie ca un ochiu de mâţă neagră, altădată arginţie ca bruma, uneori roşie ca smeura; iar când prinse steaua a sclipi albastru, vraciul cel mare din ţara nemţească — iertată fie verba! — căzu pe spate, rostind cu spaimă:

„Minune, de şapte ori minune!"

Craiul din ţara aceea îşi scărpină ciuful de barbă şi porunci să se caute în ale împărăţiei cărţi rostul stelei: măcel, schimbare de domnie au sfârşit de lume va fi?

Începură cei vraci să caute prin cele pergamente cuvânt despre strașnica arătare; căutară șaptezeci de nopți, iar în cea de-a șaptezeci și una noapte găsiră însemnarea.

Și porni râs mare între vraci, de se minuna prostimea depe uliți.

Tartorul vracilor își puse ochelarii pe nas și vesti:

„Mărite craiu, pârdalnica lumină albastră, după a cărților slovă și a noastră înțelepciune, s'a mai arătat odată, înainte de mulți ani, vestind un măscăriciu cu mare haz. Iar dacă iscodim cronicele, citim că s'a născut la arătarea stelei Tilu Buhoglindă, amarnic ghiduș. Se pare că — după cerescul curs — în țară dinspre răsărit s'a născut un măscăriciu ce-l va întrece în năzdrăvănii pe al nostru Buhoglindă".

Craiul se bucură foarte că numai atât și nu cine știe ce groaznice lucruri prevestește steaua aceea, căci crezuse bietul că schimbare de domnie ar însemna; — și curtea bău mult în noaptea aceea, curgând valuri de burgund și vin de Rin.

* * *

Iar steaua albăstrie lumina blând deasupra pământului, răspândind luciri demoale în aerul cald și bun de vară.

Într'un sat din moldovenești le plaiuri, copilul Păcală sugea înțelepciune din sânul maicii sale.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

VÂNT UȘOR

Marină cale-i ceru-albastru pentru soare;
o boare ondulează lin, așa de lin
prin lanuri spicele de grâu, încât se pare
că e un zâmbet de pastel alecsandrin.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Aş vrea picioarele-mi să prindă rădăcini
în lutul reavăn, binecuvântat şi bun; —
umbrind cu dărnicie flori şi-albaştri spini,
în faptul zilei ruga vreau ca să mi-o spun.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Și poate că-s trist: nu știu poruncă
de cântec voios, nici dor de har;
îmi pare că-s omnul ce aruncă
minutele smulse din orar.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CÂNTECUL ŞERPILOR DE PLOAIE

Pluviôse, irrité contre la ville entière,
De son urne à grands flots verse un froid ténébreux
Aux pâles habitants du voisin cimetière
Et la mortalité sur les faubourgs brumeux.
Charles Baudelaire: Spleen.

Plouă... faubourg... maghernițe strivite'n uliță,
la gară plâng halucinant semnale...
la cari unghere, totuși, sulițe
schițează cruci pe varuri de morminte, pe varuri de binale?
Noaptea tot mai multă curge din vagoane...
o flașnetă-agonizează în saloane
de mâna doua — cartier calic
și cenușiu, cu hornuri 'nalte și cu cerul mic.
Aș vrea din ceață și din ploaie
să răsari, alături să te simt măcar un ceas;
pasul tău rămâne mort... nimic sub felinare...
strâng umbra trosnetele-uscate'n tolbe de tăcere,
din pod de hanuri, fără glas
se-avântă cineva... șiroaie...
veghiere...
reminiscențe de romane-foileton:
cortegii mortuare
bănuite'n svon
de ploaie...

Noapte, bună noapte, —
cărare pentru veșnicii,
în timp ce'n mine curg
triștefi agonizante de faubourg.

POVESTEA VÂNZĂTORULUI DE STELE SAU A POETULUI

Prietenul meu vindea stele de seară —
le culegea în zori din florile cu rouă,
că peste noapte foarte multe plouă,
şi asta mai ales spre sfârşit de vară.

Povestea cu greierul şi furnica o ştim...
Prietenul, când — dintre altele — culegea
cea mai frumoasă stea,
a murit, săracu', la poarta unui ţintirim.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PENTRU PORNIRE LA DRUM

E drumul nostru lung şi-obositor...
Sunt văi atâtea de trecut şi dealuri!
Vom pribegi'n exodul toamnelor,
nestăviliţi ca râul între maluri.

Prin mirişti arse paşii ne vom duce,
prin largi câmpii cu'nscânteieri suave
de nordice zăpezi, şi'nceată cruce
ne-om face'n dreptul plantelor bolnave.

Azbuchile uita-le-vom în munte
şi-om învăţa pe culmi din carte nouă;
s'a oglindi'n sudoarea depe frunte
rotundul jos al stelelor, ca'n rouă,

Cu cât vor trece anii, tălpile
vor sângera în răni tot mai adânci,
iar spedele de-argint şi-armurile
vor rugini ca muşchiul depe stânci.

* * *

Verzuiul joc al stelelor ne-a lămuri făptura;
spunerea din ape, schimbul vremii, munţii
şi plantele ne-or dărui învăţătura, —
aură înstelarea ne va da deasupra frunţii.

ORAŞUL CU FETE FRUMOASE

Cu moartea cochetând, am neglijat suava reverie
ce tresărea'n copacii decupaţi din luminos Watteau;
în mersul svelt al fetelor de-aici e-atâta poezie,
cum nu cred să fie alta, mai luminoasă
undeva, nici măcar în stemele cu crini roşii
pe fond de aur crescut cu stelele clinchenite
în buzunarele îngerilor, cari le vând foarte greu.

Azurul se topeşte pe marginile oraşului, unde e râul.

Acolo, mai sunt păstoriţe cu iezi bucolici
şi-adolescenţi cumplit de melancolici
când văd în râsul apelor — golanii! —
trandafirii albi, pe cari îi vor încreţi cu geruri anii.

BCU IAŞI/CENTRU UNIVERSITY LIBRARY

ASCULTÂND MUZICĂ DE HAYDN

Un burg cu soarele pe frunte...
Vitralii povestesc legende luminoase;
răcoarea precizează'n chemenate joase
esența brazilor de munte.

Truverii vin la'ntrecere
(din felurite țări îs), dar poarta e'ncuiată;
nu-s semne de petrecere:
domnița'n zori pornit-a spre bolta azurată.

* * *

Truverul cel mai tânăr plânge; —
din turn căzut e-un trandafir de sânge.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PEISAGIU RUSTIC

Soarele ardea drumurile şi oamenii
binecuvântau dogoarea pentru grâne.
După ploi îmbelşugate, ogoarele
se coceau în aerul rărit şi tremurător.
Colbul, pe drum, odihnea nestingherit,
căci era amiază şi satul dormea.
Numai puţini se plimbau sub nuci
răcoroşi ca isvoare de munte, —
sau se'ntindeau sub vişini, cu ochii
la vre-un nour mic şi înecat
în albastrul atât de-adânc al cerului.

„De mult", spune-un ţăran, „n'avurăm
vară mai mândră şi mici vor fi hambarele
pentru atât de'mbelşugată roadă . . ."

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

FATĂ SINGURĂ

Şerpuindu-şi mersul
printre fâneţe şi lanuri de grâu,
pâclă sau fumuri se lasă pe râu —
şi-şi spun în linii de lumină viersul.

S'a dus în munţi cu zăpadă, vara,
pornind din şes disdedimineaţă.
Îngeri plâng că şi-au pierdut argintu'n ceaţă; —
o fată se joacă singură sau, poate, cu seara.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SEARĂ DUPĂ PLOAIE

A plouat şi-acuma plantele vorbesc
lui Dumnezeu în graiul lor lin, frumos şi îngeresc.

Mirozona şi-o cadelniţează'n seară nucii ;
îşi fac stângaci — cu degete de-aur — semnul crucii.

Zugrumă'n taină vâlve alburii copacii ;
la margine de iezer, înnegurat sobor ţin dracii.

La ceas de pace, îngerii cu crini în mâni,
mergând prin sate, binecuvântă apa din fântâni.

Iar Dumnezeu, apoi, în cartea lumii scrie
cu peană de argint a'nserării calmă poezie.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DESEN ANIMAT

Micul faun e vesel: a stors între buzele de coral trandafiriu sucul unui ciorchine brumat, a sorbit mireasma câtorva garoafe de câmp şi a furat un fagure de miere aurie ca luna; — acuma cântă dintr'un fluier de argint toată bucuria verii cu văsduhul mereu revărsat proaspăt din amfora azurului înstelat palid dimineaţa, cu fagii depe coline, şi zumzetul albinelor (faunul crede că stelele se prefaç, peste zi, albine harnice), cu buturugi împrejmuite de ferigi şi de ierburi tari în miresme, cu răcoarea isvoarelor venite tocmai din adânc întunecat de cetiniş al munţilor; — şi apele iezerului, cari clipoceau adineori, gâlgâie de râs mărunt la auzul trilurilor melodiate de faun.

Câteva plante cu rădăcinile prinse în mal verzuiu, se leagănă, ba chiar un fag ascultă cu plăcere, pe când peştii cu solzi de argint însângerat şi, pe alocuri, albăstruiu, saltă deasupra valurilor după potriveala viersului.

Iezi cu corniţe abia mijite, s'au furişat dela păşune şi-şi tremură bărbile miniaturale, amuzaţi de ritmul cu graţii de libelulă străvezie, născocit de micul faun nepăsător sub azurul pur şi profund al cerului.

Păsări înghirlăndează copacii în cercuri ca de apă isbită în frunte cu o piatră, vulpile cu blana de culoarea alunelor dau binețe unui lup grăbit și antimuzical, doi ursișori se apropie de iezer și fac strașnic haz de un broțac smaraldin, care ascultă cu atenție, gândindu-se desigur să învețe melodia.

O ciupercă obeză, cu căciula roșie, regretă că nu e mai aproape de muzicant, pecând câteva pietre s'au desprins repede dintr'o stâncă, rostogolindu-se până la picioarele de țap ale faunului. Un șoim s'a repezit din smârcul cerului până pe creanga unui stejar, care adăpostește o bufniță cu ochii ca miezul bostanilor, nemulțumită de pastoralul concert ce-i stinghcrise somnul.

* * *

Fluierul micului faun cu ochi negri ca bobițele coapte ale socului se auzi până departe sus.

De după zare, se iviră câțiva norulești, cari se apropiau grabnic, dornici de arpegiile de lângă iezerul cu sulcină și cimbru dulce la mirozná pe maluri.

Ajungând deasupra apelor, se oglindiră mai întâiu și, apoi, — la auzul melodiei săltărețe — începură să dănțuiască besmetici, dând buzna unii peste alții, astfel că săreau scântei încoace și încolo.

Un nor dolofan se izbi cu atâta putere de altul, încât țâșni o flacără, care o sbughi în jos, spre pădure, — și tunetul bufni prelung, răscolind tăcerile din văgăuni nepătrunse de picior omenesc; văpaia nimeri un vârf de copac și se prelinse până la pământ, incendiind frunzișul și ierburile uscate; limbile de foc smulgeau totul; prăpădul se întindea cu iuțeală de necrezut și părea o apă roșie, cu spumă albastră. Copacii foșneau alarmați, cerând ajutor dela nouri, însă aburii pieriseră acu după zare.

Vevericele lăsară în părăsire alunele strânse de frica iernii, cerbii alergau nebuni de spaimă, viezurii săltau amarnic, urșii — atât de tacticoși de obiceiu — mâncau pământul, nu alta, pe când iepurii duceau peste tot vestea nenorocirii; poate că s'ar fi prăpădit multă pădure, dacă un mierloiu deștept nu l-ar fi rugat pe micul faun să domolească valurile de foc.

„Cum? A lovit trăsnetul și s'a aprins pădurea mea dragă?" — și faunul se repezi spre locul prăpădului. Ajunse degrabă.

Copacii, cuprinși de flăcări, mormăiau neputincioși, iar ciupercile plesneau de dogoare; faunul văzu

că trebuie să domolească numaidecât furia focului; puse fluierul la buze şi începu să cânte o melodie moleşitoare; apoi, tot cântând, făcu salturi mari spre iezer.

Limbile ascuţite de foc, auzind cântecul, pogorîră depe crengi, se strecurară printre frunze şi formară — toate la-un-loc — un râu imandescent, care se luă după faun. Atunci, copacii, ierburile, ciupercile şi fiarele pădurii putură răsufla uşurate: scăpaseră de prăpăd!

Micul faun ajunse la iezer; dintr'un singur salt, fu pe celălalt mal, iar râul de foc dădu ca prostul deadreptul în iezerul calm şi albăstriu, stingându-se; o flacără însă, una singură, se desprinsese de celelalte, şi ameninţa să se întoarcă în mijlocul pădurii ca — din răsbunare — s'o reaprindă.

Faunul, văzând că floarea roşie vrea s'o tulească, o pofti prin cântecul moleşitor al fluierului să intre în apă; lucrul acesta neîntâmplându-se, dânsul sorbi o gură de apă din iezer şi o împroşcă; sfârâind, flacăra se stinse; nu mai era deci nici o primejdie pentru pădure...

* * *

În primul ceas de noapte, micul faun primi o delegaţie alcătuită din urşi, vulpoi şireţi, lupi mustăcioşi, iepuri şi un ariciu bătrân, cari îi mulţumiră în termeni aleşi pentru salvarea codrului măreţ, adânc şi'ntunecat.

Când răsări luna, faunul porni spre alte meleaguri, tot vesel, şi tot cântând din fluierul de argint...; şi îngânarea lui melodioasă, fiarele codrului o auziră încă lung timp.

Numai urşii nu ascultau, căci priveau cum cad stelele, prelingându-se în întuneric întocmai ca nişte picături de miere...

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Oceanul albastru, cu umbre de ochi ca ai fetei, pe care-o iubesc, a luat câte-o stea în gură — ce sâmburi buni, de aur, sunt stelele!

Mă scald în cer şi pietre de lună mi-aruncă peştii de sub ele în palmă.

Sfânta Vineri aleargă să'nchidă fetele, ca să nu le văd trandafirii sânilor oglindiţi în apă şi inima, care se ţine, de fapt, în închipuire.

* * *

„Bună-dimineaţa, domnule; ce-ţi face moşia?" — îmi spune pândarul unei superbe dimineţi şi-a iazului — Dumnezeu e stăpân — şi scapără amnarul, ca să mai curgă câteva dimineţi (pentru Americile roze în ceţuri de-amurg).

— „Moşia mea, 'ţămesc, e bine; priveşte-o şi'mniata".

— „Ţ! Ţ! Ţ!" — şi, de emoţie, scapă o stea (că tare-i frumoasă Ţara Românească).

* * *

Mă ţin după fete prin grâul Moldovei, frumos ca o bucată de pâne; le sărut cum-se-cade, că — poate — mâne, o să crăp în vre-o tranşee cu tunuri prinse'n curcubee de sunet tare ca rachiul.

* * *

Pe haturi cresc flori cu răcoare de seară — ca o pernă, ca să pot dormi mai bine (cu fata aceea, care-şi împarte surâsul ca soarele).

* * *

Am avere multă: într'un caiet, am strâns iubirile mele, serile, nopţile de toamnă cu scrisori de adio, grădinile Bucovinei, râurile de munte, dimineţile cu visuri tăiate de soare în două, ploile — când stam în şură, pe fân ca dragostea de dulce, şi o casă cu doi tei lângă fântână, unde viespile de aur aduceau stele'n amiaza mare.

Prindeam drept în inimă crepusculul, când vitele se'ntorceau din câmp şi stăteau la taifas ca nişte oameni.

Ce mult e de-atunci! Ce mult... Vergilius mai culegea versuri şi Horatius scria la isvor, cu coroană de umbră pe frunte — şi, par'că, erau flori.

* * *

Era foarte frumoasă fata care spunea că-l cunoaşte pe bunul Dumnezeu, căci vorbeşte peste deal cu morţii din cimitir; cutreera cu mine pădurea, ca să ne prindem pe noi înşine în umbrele unui isvor cu ascunzişuri de ferigă şi muşchiu moale ca părul mătăsos al iubitei.

De-atunci, pădurea vorbeşte prin frunze cu mine — şi, astfel, ştiu multe istorii cu oameni morţi, cari stau în sufletul meu (fiecare suflet e un rai).

* * *

Este ceva mai frumos decât cerul şi decât stelele, cari sbârnâie când le arunc peste casă: e sufletul nostru; când murim, îl închidem în plic şi-l expediem recomandat, — iar noi ne ducem să dormim în cimitir.

Poate că nici nu e atât de înfricoşătoare moartea!

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DESCRIPȚIE

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Stau caii cu nările'n aburi de râu.
Tufişuri cu noapte cresc. Stepe
visează. Miroase a vară şi-a grâu.
Prin umbră mai flutură coame de iepe.

Oraşul clipeşte lumină departe.
Flăcăul adoarme pe pulpe de fată
— de vis se făcu — şi e moarte
atâta (această iubire) de'nccată.

Şoproane cu roţi aruncate
în colb şi-aurăria de-amurg a ungherelor
în greeri îşi cântuie grinzile-uscate —
sta luna de iarbă veghere lor.

În mlaştini tristeţi de cărbune viitor
mocneau sub tilinca brotacilor sluţi,
iar timpu-şi lega de picior
privirile cânilor muţi.

Pe dealuri!... pe dealuri, ce piatră şedeau
toţi morţii, din frunză s'asculte
cum şerpii desmiardă ce au
mai splendid nervurele-albastre şi multe.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

II.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DE LA 20 IUNIE 1934

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUVÂNTUL ÎN SINE

Dece nu sunt cuvintele în sine
frumoase lucruri pentru poezie? —
Ar sta în dicţionare-aşa de bine
poemul cum desăvârşit să fie.

Cuvântul desfăcut în consonante
ar fi scântei de fier pe melodie,
şi'n fabrici mari de vis ar sta — ca'n plante —
a liricei exuberantă nebunie.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

NUMAI EU

În vaste glorii — arămii frunzare —
de somptuos crepuscul, târgul ţine
în geamuri fără cer amara mea uitare...

La noapte va ploua şi-a fi atât de bine!

În cârciumi fără muzici şi fără veselie,
voiu sta să cânt mai singur o umbră profilată
în sângerii contururi pe rafturi mari de veşnicie...

Ce tristă-i gara cu trenuri cari nu pleacă niciodată!

Când zorii uzi de ploaie vor pătrunde
în târg, curgând prin şanţuri şi prin case,
voiu rătăci prin uliţi nu ştiu unde —
dar cine spune: „Zilele's frumoase"?

La podul c. f. r. mă voiu opri'ntr'o dimineaţă
şi, poate, trupul meu va vrea
să cadă'n zorii estompaţi de sânge şi de ceaţă
sub trenul ce va manevra.

Şi, pentru prima oară, trenul va pleca.

BCU IAŞI/CENTRU UNIVERSITY LIBRARY

PRINȚ ÎNAINTE DE MOARTE

Ce prinț fără seară
trecea,
fără vioară
deapururi să stea
prea drept la cuget, ca o spadă
înfiptă semn luminii din livadă.

Ce platoșă străină
pământeana bucurie!
Doar steaua de lumină
îi stă pe haina cenușie
ca ban de moarte pe nouri fără țară...

Oglindă, apa ta e-atât de-amară.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Atlantis scufundat în fum, orașul crește
în transparențe moi de sânge.
Uzina din păduri de piatră omenește
își simte trupul cum se frânge.

Un cântec nou, al străzii'nebunite,
adie lung în vagi semnale;
trec oamenii de fier ca niște vite
spre monstruoasele furnale.

Asfaltul tremură sub roți imense
și bluzele albastre loc își fac cu cotul,
dar știu ce-amar și fără sens e
viața lor și totul.

Ce prematur e-acest apocalips, ce ploaie-a
văpăilor prin geamuri luminează
tristiții de metal, în care ghionoia
ciocanelor de fier visează!

Iradierea fontei din cazane...
Lumina ei, cu miros de sudoare
îmbată atmosfera nopților urbane,
pe când cărbunii urlă în cuptoare
elanul comprimat al razelor de soare.

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Maşinile s'au adunat aici — cetate;
cu nouri grei de vis, motoarele s'au strâns
armată de oţel, fiinţă fără plâns
şi'n ele inima pământului mai bate...

..şi'n ele inima pământului mai bate...

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

HARGATUL SERII

Pe stog de ciumăfai s'a cocoţat
hargatul cu luceafărul fârtat —
şi cu piciorul lui murdar se scrie
pe fila cerurilor de hârtie.

O fată vrea furiş în gând să-şi crească —
furată glorie împărătească.

Stă singur — şi e gol — hargatul serii
şi rupe lacom gleznele muierii,
cu şerpi de lună o'mpleteşte, ca să
şi-o facă amintire de mireasă.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

UN BĂTRÂN VA SPUNE:

O singură zi
pe inima scrii
singură stea!
în inima mea.

Letiţii multiple, pământ generos,
vor curge ca sânge frumos.

Mai singur sunt, un călător;
n'am nici un rost pe lume.

E-atât de'ngrozitor
să fii un simplu nume!

De fapt, aştept cu bucurie
moartea,
moartea,
moartea să fie; bine-o să fie!

Iar eu
cel ce scrie,
văd atâta...
văd atâta:
NEBUNIE.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

UN ZEU COBOARĂ SINGUR ŞI SE IUBEŞTE CU PĂDUREA

Un ţărm cu nisip presărat de scoici mici şi roze ca dimineaţa căzută pe rochie albă; oceanul, limpede şi cu stele'n el; palmierii — praştii spre cer.

Tăcere augustă de noapte verzuie; templu enorm, vegetal; coline curgând ca nişte şerpi de metal, aerul, umed; peste văi, pâclă: aburesc isvoarele.

Apoi, un sgomot al pământului însuşi: mai sunt zei;

MAI SUNT ZEI.

Asta o simt arborii, ierburile, pietrele, apele, florile.

Pământul se bucură, tresare din somn şi-aruncă luna de după deal.

Talazurile saltă danţ de nuntă.

Luminile lunei aduc zeul, tânăr şi frumos, al nimănui şi-al lumii întregi.

Cărările se'nfioară pe unde-i trece pasul.

Din nou tăcere.

Numai lună, mereu lună, — moartă, de piatră albă.

Zeul nunteşte cu pădurea.

Sângele frunzelor luceşte verde sub bătaia stelelor.

SÂNGELE FRUNZELOR LUCEȘTE VERDE SUB BĂTAIA STELELOR.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

COMĂ

Dacă n'aş fi atât de singur! Dacă ar fi o lumină a mea,
s'o ştiu soare în trup şi de iubire să stea
tot cuvântul, această minune, pe care
n'o va creşte nici un soare.

N'o va creşte nici un soare.

Amurgul a fost profilat
pe cetatea de vis, a visului;
moartea desigur a intrat
fără nici o rimă în trupul vecinului.

Alerga pe ochii tăi o nebunie, a soarelui.

Mâna alunga seara. Ştiu dece o alunga.
Noaptea va fi prea curând a ta.

Dece nu-ţi mai place oraşul cu străzi de coşmar?

Cuvântul, mai bun şi mai rar.

(Să vorbim încet.
Moartea ne-aude.
Suflete, regret
lacrima lunei).

Mai repede, toate.
Viaţa, această cetate
trebuie durată
dintr'o dată.

BCU IAŞI CENTRALĂ UNIVERSITY LIBRARY

Bucuria cea mai mare:
soarele, soarele —
nu pentrucă'n inimă are
toate isvoarele, toate isvoarele
sângelui, care mi-l dă de lumină.

La urmă, o spânzurătoare.

Epitaf banal:
poet şi-a murit în spital.

Măi, tot o să se ştie
că pământul e singura poezie.

Orice piatră iubesc.
Orice lumină iubesc.
Orice om iubesc.
Orice lucru iubesc.

Nu mă tem de moarte:
soarele.

Cerul şi soarele.

Cerul, iubirea şi soarele.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BREVIAR DE FERICIRE BURGHEZĂ

Înțelege un lucru:

să știi lumina din orice cuvânt,
iar întunericul să-l ai de vers, —
încoardă-ți iubirea în ultim avânt,
creează-un didactic și nou univers.

Ce simple-or apare durerile tale,
ridicol de simplă iubirea de tine —
din ceruri coboară o singură cale,
ce simplu-i!... și poate s'o facă oricine.

Cultura-ți dă prestanță
de bestie cu zurgălăi;
terestra-ne vacanță
ne crește-azurului atât de răi.

Itinerarul ni-i precis:
ne naștem, ne iubim, și-apoi
vom crește inutilul vis —
albastră roză pe-o ladă de gunoi.

BCU IAȘI/CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

VISUL A RĂMAS FĂRĂ STĂPÂN

Visul mai rătăceşte.

N'are nici un soare.

Visul mai rătăceşte.

Domnul a murit
şi datu-i-au floare
pentru un nobil sfârşit.

Visul, dece nu poate muri
visul ?

Sufletul Domnului trăieşte.
E un azur care creşte.

Dar visul fără stăpân
doarme pe pietre, viiază.
Visul, deşi fără stăpân,
în sine regat se visează.

Sufletul Domnului are o ţară
fără ploaie, fără seară.

Visul doar noapte va fi.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Știți că focul, pe care-l numim soare,
e un imens ocean, cu sânge ca isvoare?

Se ține visul singur,
a rămas fără stăpân.
Voiu rămâne singur,
a toate, a toate stăpân.

Voiu cânta, un cântec lung, de nebun sau de bețiv, de groaza visului rămas încețoșat într'un singur amurg.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Toate-ale serii,
sunt de sfârşire;
oamenii serii:
cruci de cimitire.

Sigur, odată,
voiu vrea să trăiesc şi să fiu;
azi, o ciudată
parafă: ce scris cenuşiu!

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

RETRAGERE

Am să mă duc după-amiază în podul casei.
Voiu trăi acolo ora mea de nebunie
între mobile vechi — lucru ca ele —
şi vrafuri colbăite de hârtie.

Nu ştiu ce zi voiu avea atunci în sânge.
Va fi, în orice caz, foarte frumos:
totul va fi disperare
şi cerul, sub mine, prea jos.

O ploaie de timp, precipitat,
va fi toată cenuşa soarelui mort în oraş.
Va urca o nouă trăire în plante —
şi moartea va fine elogiu ratat.

Nu ştiu dacă voiu îmbrăca pardesiul,
să ies în ploaie, să simt plecarea
ultimului vis la peronul murdar —
atâta: felinare de nuntă va agita uitarea.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MOARTEA PRINȚULUI GET

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

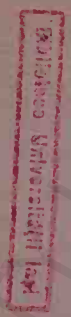

Îl ţintuiră de stejar, la soare
să-i fie ochii şi deasupra lui roteau
toţi şoimii codrilor, cari presimţeau
cum carnea amorţeşte-albastră de sudoare.

Cununa de văpăi iradiază
prin lacrimi curcubee'n jocuri felurite ;
sclipesc zădarnic stemele iubite —
săgeată-i'n carne fiecare rază.

Atât de mult iubise soarele !
Zei crunţi i-au dat în suflet vitejia
ce-i prelungeşte agonia,
pe când, departe, mor ogoarele.

* * *

La urmă, moartea vine'ncet,
familiar îl ia cu sine şi-l precede
atât de asprul zăngănit de spede.

Aşa muri acest ursuz prinţ get.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

FIECARE OM

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

INVITAȚIE

Semnele morții,
ce trecere'nceată
la același pământ.

Orice bunătate
să crească sub spini.

Să fim numai oameni.

Mai bine venită
moartea în mine.

Se bucură ierburile
de această eliberare.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

APROAPE DE MOARTE, IUBEȘTE TĂCEREA

Nu știu cum ar putea
timpul mai singur să stea
ca'n această odaie de seară.

Cetatea rămânc'n amurguri, afară.

Privește'n oglindă. Străin
își stă. Dela sine
o moarte pornește și din
acestea oricine
iubește tăcerea.

Atâta: tăcerea.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

E ca o ploaie aceasta bucurie
a beţivilor ce dorm la soare
în oraşul de hârtie.

În toate,
atunci, un suflet bate.

E moartea la plimbare.

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CÂND VA VENI SEARA, SĂ FIU

A venit timpul să-mi iau rămas bun.
Fratele soare n'o să mai răsară.
A venit timpul să-mi iau rămas bun —
trebuie să plec în astă seară.

Aud cum se plimbă'n ogradă.
Pietrele răsună ca de os.
Nu vine nimeni să mă vadă.
Nu-mi pare rău. Totul a fost frumos.

Se face seară. Cât de ciudat:
n'a ieşit nici o stea pela case
şi nourii s'au depărtat.

A rămas numai cerul peste case.

DUMNEZEU
a plecat.

A rămas numai cerul peste case.

Aştept şi nu ştiu cum va fi.
În orice caz, nu-mi pare rău, nici ţie.
Aceasta o să fie
singura mea bucurie.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

LOGODNĂ MISTICĂ

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Aşa: crepusculară
tristeţă toţi ciobanii luminară
pe-a munţilor singurătate
şi-a inimilor.

Fata sta'n genunchi
şi, glorios, stejarul
simţea'n rărunchi
omenească după trup strigare.

Dănţuiau ciobanii.
Nu plângeau, dar sufletul
era sfâşiat ca o flamură
purtată în glorii de sânge.

Stejarul fremăta
şi îngerilor le venea ca tristeţă
sau bucurie a ei
lumina soarelui.

În vale, putrezeau cerbii
cu picioarele'n lut.

Numai flăcăul, care
strângea stele, la târg, din sudoare,
n'a ştiut
că fata era la stejar.

* * *

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Când lemnul s'a închis,
frunzele în sângeriu au dat;
era stejarul ca un împărat —
și totul s'a făcut de vis.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BALADA MAICII BUNE

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pădurile se limpezeau în arbori
ca niște tristiții în vers.

Prințul visa la tăcere
și arborii vorbeau mereu.

Dimineața se'njumătățea cu umbra,
când prințul porni spre cetate.
Tăcerea poate fi numai în piatră
și seara tremura'n săgeți,
când ajunse la poartă, unde,
indiferenți, sutașii priveau
la dealuri. Totul vorbea afară.

Cetatea sta dreaptă
și oamenii vorbeau.

A doua zi, ciuma înfloarea
steme negre pe turnuri.
Prințul tot mai sigur creștea.

Nu-i era dor de pădure.

Amiaza surprinsese în piețe
până și câinii cu sânge în bot.
Prințul primea soarele'n zale.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Amurgul cetății vuia
de-o singură voce.
Moartea vorbește de una singură.

Primele stele căzură ca roua pe umeri.

Luna pe coif când se strânse
în unic isvor de lumină,
mai erau pietrele'n cetate.

Însfârșit, prințul se'nsingurase.

Pietrele stăteau foarte frumos
pe lumina sângelui.

Enorm profilat peste ceruri,
prințu-și serbă căsătoria.

Era MOARTEA mireasă.

La dreapta: GLORIA.

La stânga: NEBUNIA.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BALADA CETĂȚII CIUMATE

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Stea de aur, fir de sânge,
Maica'n poarta jităriei plânge,
căci în sat e judecată,
spurcat craiu pe Domnul vrea să-l bată
ca pe-un fur, să-l spânzure de cruce,
vântul sângele să i-l usuce.

Îngerii au rupt din stele spini,
Domnului cununi să-i facă din lumini.

Cel mai mare peste sat
a'njurat şi-a judecat
ca Isus să moară
(jidovii au râs de-ocară).
Doi fârtaţi de rele-aveau să ţie
Domnului tovărăşie.
Un flăcău, Ion pe nume,
s'a jurat cu alţii, fraţi, anume,
vorba celui mare'n lumi s'o ducă.

Stea căzut-a peste dealuri, ca o nucă.
Maica vrea să ştie judecata, dară lefegii
dela jitărie i-au spus vorbe de copii.

Colo'n deal, pe cruce, Domnul
a gustat din somnul
Tatălui din ceruri şi-a murit.
Măi! cutremur straşnic s'a pornit,
vornicii fugeau amarnic,
cerul scutura din stele focuri, darnic;
dascălii s'au'nchis în şcoală
şi-au'nceput, ca'ntotdeauna, vorbă goală.

Maică, dormi şi uită jalea.
Fiul îţi va da la adormire calea
către el, ca să-l visezi în ţară
unde iarna-i primăvară,
unde nu sunt crai din ceia răi,
nici oşteni vicleni, nici dascăli, nici călăi,
unde crinii stau de vorbă'n văi
minunate cu privighetori,
unde, între flori,
stau luceferii la sfat în zori.

FATA MEA

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Drum de seară stă să'nceapă
toamna codrilor din Bucovina.
Frate, cerul mugurii şi-i crapă,
ca să-i strâng în călimări lumina.

Stă rădvan de fete luna, —
inima se ţine dreaptă cale.
Poeziile — nu e nici una
mai frumoasă'n visurile sale.

Sfântă ţărnă, pregăteşte-mi patul, —
nunta mea de cine-apropiată-i?
Văd că Domnu-aşa îmi scrise datul, —
dar tăcere

vin nuntaşii

iată-i...

dar tăcere

vin nuntaşii

iată-i...

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

9 SEPTEMBRIE 1934

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Viaţa mea se sfârşeşte într'un fel cu această carte.

Cerul rămâne mai departe; am învăţat să mor: ştiţi, prieteni, ce înseamnă să fi învăţat moartea? Am învăţat moartea în ochii prietenilor; am învăţat-o în frunzişul acestui arbore; am învăţat-o în acest soare, şi nu ştiu cum să-l rog mai frumos pe Dumnezeu:

Doamne, viaţa mea le-o dau; tuturor: acestor prieteni, acestui arbore, acestui soare.

Tu ştii, Doamne, că viaţa e în moarte — şi că mare va fi bucuria ierburilor.

Tu ştii, Doamne, că lumina soarelui bate mai plină în suflet.

Tu ştii, Doamne, că nu sunt eu de vină pentru această moarte a mea.

Tu ştii, Doamne, că orice moarte e viaţă pentru ceilalţi; fie, frate lut, lut drag, lut bun, ca această moarte să-ţi crească viaţă.

Una singură, şi sângele meu va fi lumină; una singură, şi trupul meu bucurie pietrelor; una singură, şi moartea mea eliberare.

BCU IAŞI CENTRALA UNIVERSITY LIBRARY

Una, şi nemărturisită moarte.

Una, şi marea jertfă necesară.

Una, şi nu vei mai râde — râs de codru, râs de câmp, râs de dumbravă şi plaur şi holdă şi vis şi timp.

Trebuie să zideşti din această moarte; sufletul trebuie ţinut rugăciune şi plâns.

Trebuie să zideşti, cum zideşte pământul biserici pentru rădăcinile fagilor.

Trebuie să zideşti, cum zideşte soarele, din ochii mei, lumină pentru cerbii aceştia.

Bucuria e de pe acuma pentru această zidire — oare noaptea nu se bucură de dimineţile viitoare?

Un om stă pe trepte şi aşteaptă; lumina n'a fost niciodată mai dreaptă.

Stă să ne fie, tuturor, de gând la plecare.

BCU IAŞI CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

Măi omule, înțelege: cu, ăsta ce scrie, plec în curând. N'am să vă aud plângând.

Totul e: să se vadă în ogradă, să vă pot săruta; să șadă la porți toți prietenii morți; vântul să fie o haină caldă; să se nimerească sicriul, — și totul va fi mai ușor ca o simplă, liniștitoare plimbare.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

9 SEPTEMBRIE 1934, ŞI ACEASTĂ

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Nu mai pot scrie,
Doamne, nici un vers,
nici o poezie
pentru 'nsemnarea aici a sufletului.

Orice pădure se-ascunde
şi'n seară lumina
mai fără sine
cu luna pătrunde.

Singura mea bucurie
a rămas numai veşnicie
de vis, — şi nu se mai ştie.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

10 SEPTEMBRIE 1934

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Aş vrea să nu mai fiu singur în această cameră.

Aici vine numai Ion Roşca; uneori, tata — şi reverenda tămâiată e'ntotdeauna plină de pulbere, poate fiindcă trece printre prea multe stele în drum spre mine; ridică potirul şi sângele inimii lui Dumnezeu străluceşte în sufletul meu.

Ion Roşca, şedeai în partea cealaltă a mesei. Cu o săptămână înainte de plecare, mi-ai spus:

„Aş vrea să muncesc şi să scriu ca tine".

Crede-mă, Ion Roşca, aş fi vrut să munceşti şi să scrii ca mine; dar este o socoteală care nu e a noastră.

Şi'n care spune:

„Tu ai să trăieşti" — şi freamătă copacii de această bucurie.

„Tu ai să mori" — şi freamătă copacii de această bucurie.

Pentrucă Dumnezeu se bucură de tot ce e minune.

* * *

Cum să mai scriu, când nu mai știu nici o tristeță?

Când toată viața mea e numai chiot și nu mai pot plânge.

Cred că aș da toate poemele mele pentru un singur plâns.

Plânsul, care să aibă totul în el: obsedanta sărutare, cerul strâns în vârful acestui creion, ceturile de amurg peste Suceve, peste Dominic, strada Transilvanici, cer strivit cu tot aurul, cu tot sângele, cu tot azurul.

AZUR, nu e așa? *Azur.* *Azur.*
Iată. Ce puțin vreau! Trebuie să înțelegi că viața, sfânta viață, e ritual pentru sufletul nostru.

Nu l-am vândut
pentru nici un ban.
Ochiul meu s'a priceput
în acest lan.

Luceafărul jocului,
strâns peste cer,
sfârșit fie norocului —
tu minunat năier.

Tot ce e în noi,
aceste cetăți de seară,
îl privim goi
de lucrul ce vrea să moară.

Ure totul ce e
pământ și mână a mea
la îngeri și lua
somnul, fără să știu:
dece?

Așteaptă, așteaptă să vin,
tu, minunată răsuflare
a umărului gol spre lună
dat ca întrebare.

Mai fără soare,
să fie viața.
Mai fără soare
viața?

Asta se va ști curând.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ICONARILOR

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Iconari, dece nu luați cerul în suflet?

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

NOTE

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Ciclul CARTE DE ICONAR*) a apărut în plachetă cu o dedicaţie pentru d-l profesor ION I. NISTOR — dedicaţie care se menţine şi în volum.

*) Cernăuţi, 1933.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Anticipare: pentru L. T.

Moarte, dimineața: iconarului George Drumur.

Balada răsăritului de soare: iconarului George Nimigeanu.

Oșteanul așteaptă seara: domnului Traian Chelariu.

Praznic: domnului Traian Chelariu.

Apreciere: pentru domnul Petru Manoliu, titlul *Prețuire.*

Recunoaștere: pentru Maura Roveanu.

Orașul cu fete frumoase: pentru Maura Roveanu.

Program: iconarului E. Ar. Zaharia, pentru toată prietenia lui.

* * *

Ciclul *Și eu am trecut prin Galileea:* preotului Dimitrie Onciulencu.

* * *

Dedicația la *Avertismentul oșteanului scos din uz,* apărută în revista ORION, nu se menține.

* * *

Bucuria versului: pentru Rolica Grigorescu.

Poemele *Cantată în azur alburiu*, *Au trecut luciferenții prin toamnă*, *Cât lucru au culegătorii de stele*, *Cu moartea la un pahar de vin*, *Caterina dela Siena*, *Tragica întâmplare din strada...*, *Fioroasa crimă din comuna...*, *Vară* și *Dramă* au făcut parte din placheta **Carte de iconar** (Cernăuți, 1933).

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

S'au tras din această carte, pe hârtie Bücherstoff, douăzeci de exemplare nepuse în comerț, dintre cari nouă legate cu manuscrisele originale ale ITINERARULUI CU ANEXE ÎN VIS, pentru iconarii Mihai Cazacu, George Drumur, Aurel Marin, George Nimigeanu, Ștefan Ioan, Liviu Rusu, Mircea Tcaciuc, Tudor Ulmanu și E. Ar. Zaharia.

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINSUL

	Pagina
Text apocrif de autobiografie	7
Versuri	11
Revers	15
Spuneri de moarte pe înțeles poezie	21
Cuvânt pentru celelalte	23
Clavir, Grieg	24
Trans	25
Anticipare	26
Netemere	27
Metafizică	28
Delir	29
Poveste	30
Moarte, dimineața	31
Mie	32
Mit fără glorie	33
Preludiu	35
Panică	36
Balada răsăritului de soare	37
Frăție de cruce	38
Oșteanul așteaptă seara	39
Cantată în azur alburiu	40
Au trecut luciferenții prin toamnă	41
Cât lucru au culegătorii de stele	42
Cu moartea la un pahar de vin	43

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pagina

Deces 45
Cavalerul comentează 46
Retrospectivă 48
Carte de iconar 49
Exegeză 51
Dämmerung 52
Disimulare'n legendă 53
Ceremonial pentru noaptea cu moarte 54
Soliloquiu 55
Haiducească 56
Elegie 58
Întoarcere 59
Fata cu ochii verzi 60
Cimitirul cu linia ferată pe lângă cruci 61
Pluvium 62
Pahar cu rouă 63
Bilanț poetic 64
Omul n'are bucurie de stea și soare 65
Balada colombei 71
Și cu am trecut prin Galileea 75
Isus binecuvântând stelele 77
Copilandrul vorbește despre moarte 78
Suntem aproape 79
Praznic 80
Tezaur 81
Isus în cartierul industrial 82
Motiv pentru o gravură în lemn 83
Icoane veche 84
Rânduri simple 85
Să mai scriu 86
Ad *** 87
Apreciere 91
Despre viața, iubirea și moartea plantelor . . . 95
Contract 97
Meteorologie 98

Pagina

Recunoaştere 99
Verlaineiană 100
În inimă 101
Existenţe 103
Caterina dela Siena 105
Mihai Eminescu 106
Hermann Iosif 107
Petru Cercel 108
Amant de seară 111
Fapte diverse 115
Tragica întâmplare din strada 117
Fioroasa crimă din comuna 118
Vară 119
Moarte subită pe drum cu pâclă 120
Vizită 121
Dramă 122
Accident în zorii zilei 123
Foarte simplu 124
Vânătoare 125
Comuniune 127
Pan vorbeşte 131
Partitură 135
Ritm alert 137
Legendă foarte veche 138
Caligrafie 139
Consolare 140
Aşa 141
Misivă 142
Arhitectură 143
Canabis indica 144
Mai e toamnă 145
Avertismentul oşteanului scos din uz 146
Poeme vechi 147
Seară clară 149
Certificat 150

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pagina

Vânt uşor 153
Pământeană 154
Rânduri pe-o margine de carte 155
Cântecul şerpilor de ploaie 156
Povestea vânzătorului de stele sau a poetului . . 157
Pentru pornire la drum 158
Oraşul cu fete frumoase 159
Ascultând muzica de Haydn 160
Peisagiu rustic 161
Fată singură 162
Seară după ploaie 163
Desen animat 164
Program 169
Descripţie 173
II 177
Dela 20 Iunie 1934 179
Cuvântul în sine 181
Numai eu 182
Prinţ înainte de moarte 183
Cetatea de oţel 184
Hargatul serii 186
Un bătrân va spune: 187
Un zeu coboară singur şi se iubeşte cu pădurea . 188
Comă 190
Breviar de fericire burgheză 192
Visul a rămas fără stăpân 193
Scris 195
Retragere 196
Moartea prinţului get 197
Fiecare om 201
Invitaţie 203
Aproape de moarte, iubeşte tăcerea 204
Trebue să vezi 205
Când va veni seara, să fiu 206
Logodnă mistică 207

BCU IAŞI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pagina

Balada Maicii bune 211
Balada cetății ciumate 215
Fata mea 219
9 Septembrie 1934 223
9 Septembrie 1934, și aceasta 229
10 Septembrie 1934 233
Iconarilor 239
Note 243

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ERRATA

Să se citească, la pag. 9, şir. 9, *neagră.*
„ „ „ „ „ 18, „ 19, *stele.*
„ „ „ „ „ 23, „ 5, *bună ?),.*
„ „ „ „ „ 42, „ 8, *Şi al.*
„ „ „ „ „ 45, „ 3, *săracu' !.*
„ „ „ „ „ 53, „ 16, *lui.*
„ „ „ „ „ 58, „ 10, *nestingherită.*
„ „ „ „ „ 58, „ 22, *petalele.*
„ „ „ „ „ 61. „ 6, *omorînd.*
„ „ „ „ „ 63, „ 9, *azur.*
„ „ „ „ „ 64, „ 3, *azur.*

Cititorul e rugat să corecteze dela sine celelalte erori de tipar: *Î* în loc de *I*, etc.

Titlul *Balada Maicii bune* să se treacă la pagina 215, iar *Balada cetăţii ciumate* la pagina 211.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

29 MAST.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY